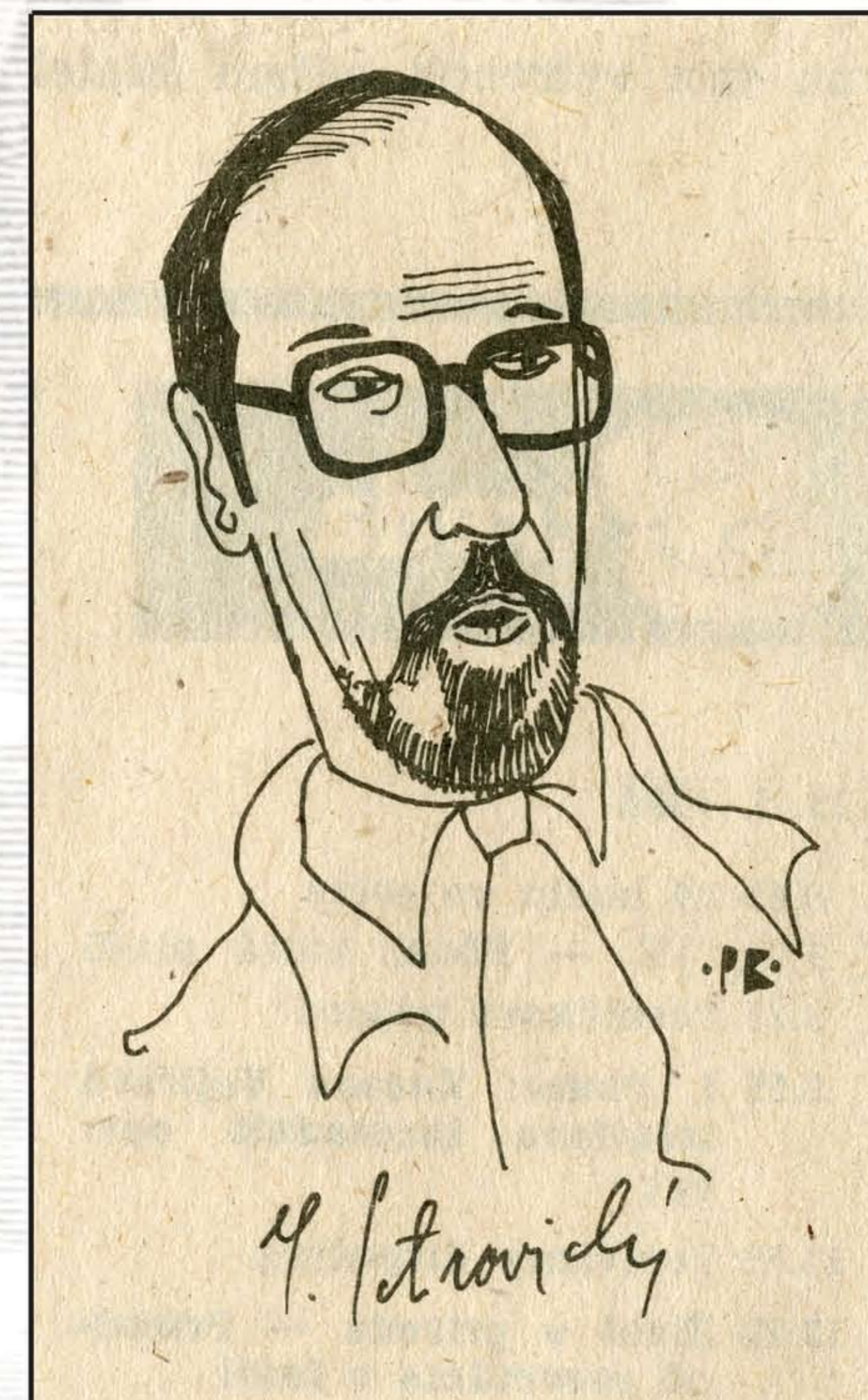
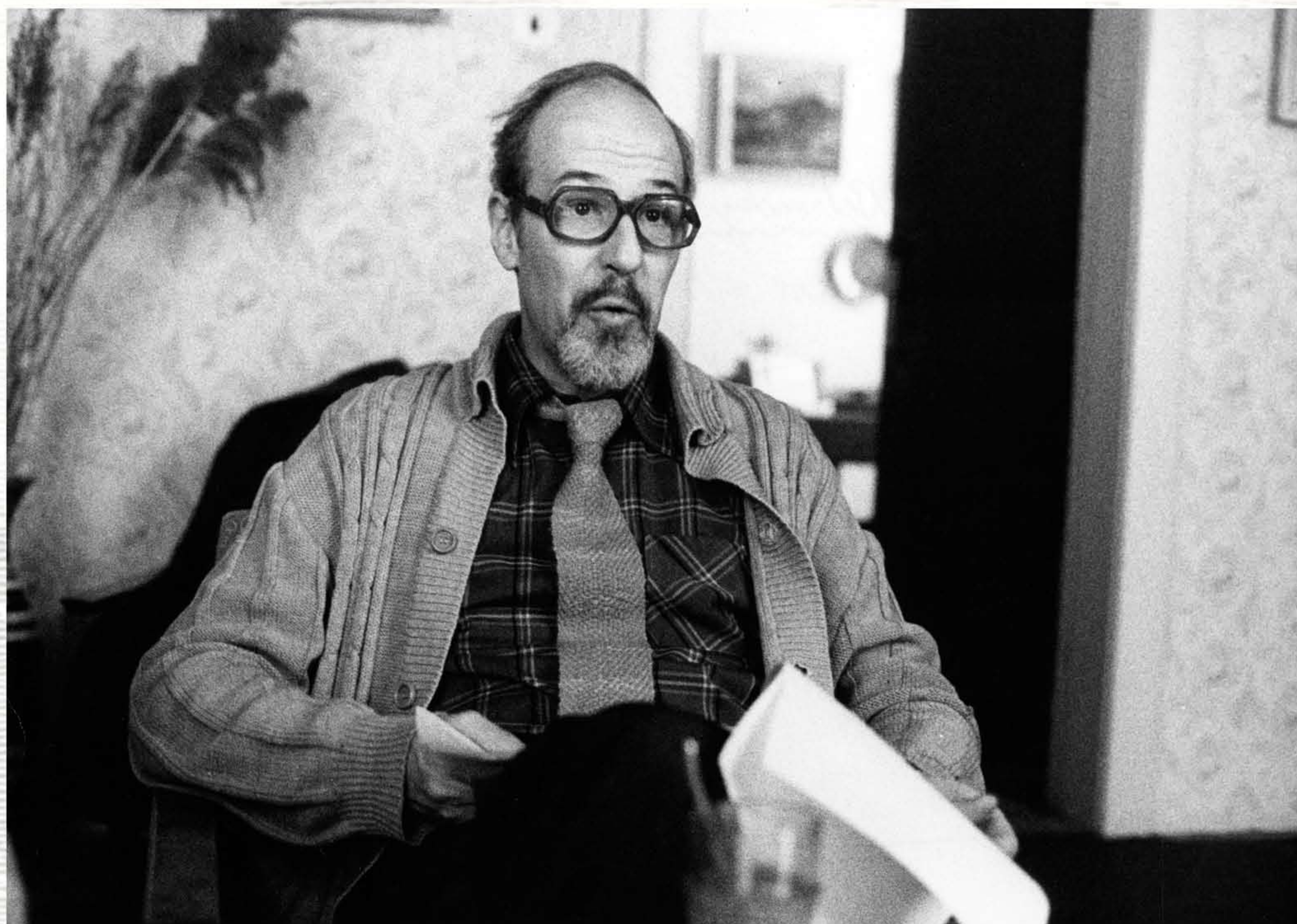

Fakty a míľniky Ivana Petrovického

Karikatúra Ivana Petrovického od P. K.

*13. jún 1933 Žilina

- 1949 – 1953 člen ochotníckeho divadelného súboru v Žiline pod vedením Mikuláša Ladižinského
- 1952 – 1953 osvetľovač, pracovník divadelných dielní, praktikant v Krajevom divadle pracujúcich v Žiline
- 1953 – 1957 štúdium na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, odbor divadelná réžia
- 1957 – 1958 režisér v Divadle Jozefa Gregora Tajovského vo Zvolene
- 1958 – 1987 režisér v Divadle Slovenského národného povstania v Martine
- 1978 – Cena kritiky na 1. ročníku festivalu Cena Dunaja za réžiu televíznej inscenácie Bodenkovej prózy Ivkova biela mať
- 1978 – 3. cena v súťaži o najlepšie umelecké výkony v oblasti televíznej tvorby pre dospelých za réžiu televíznej inscenácie Viktora Kina Najkrajšie roky života
- 1981 – Cena Zväzu slovenských dramatických umelcov a Slovenského literárneho fondu za divadelnú tvorbu, za réžiu dramatickej variácie Antonína Mášu na motívy Ivana Sergejeviča Turgenjeva Zurvalec
- 1982 – udelenie titulu zaslúžilý umelec
- 1978 – 1987 riaditeľ Divadla Slovenského národného povstania v Martine
- 1987 – 1990 riaditeľ Slovenského národného divadla v Bratislave
- 1990 – 1993 riaditeľ a umelecký šéf Divadla Andreja Bagara v Nitre
- 2005 – Výročná cena Literárneho fondu za celoživotné dielo

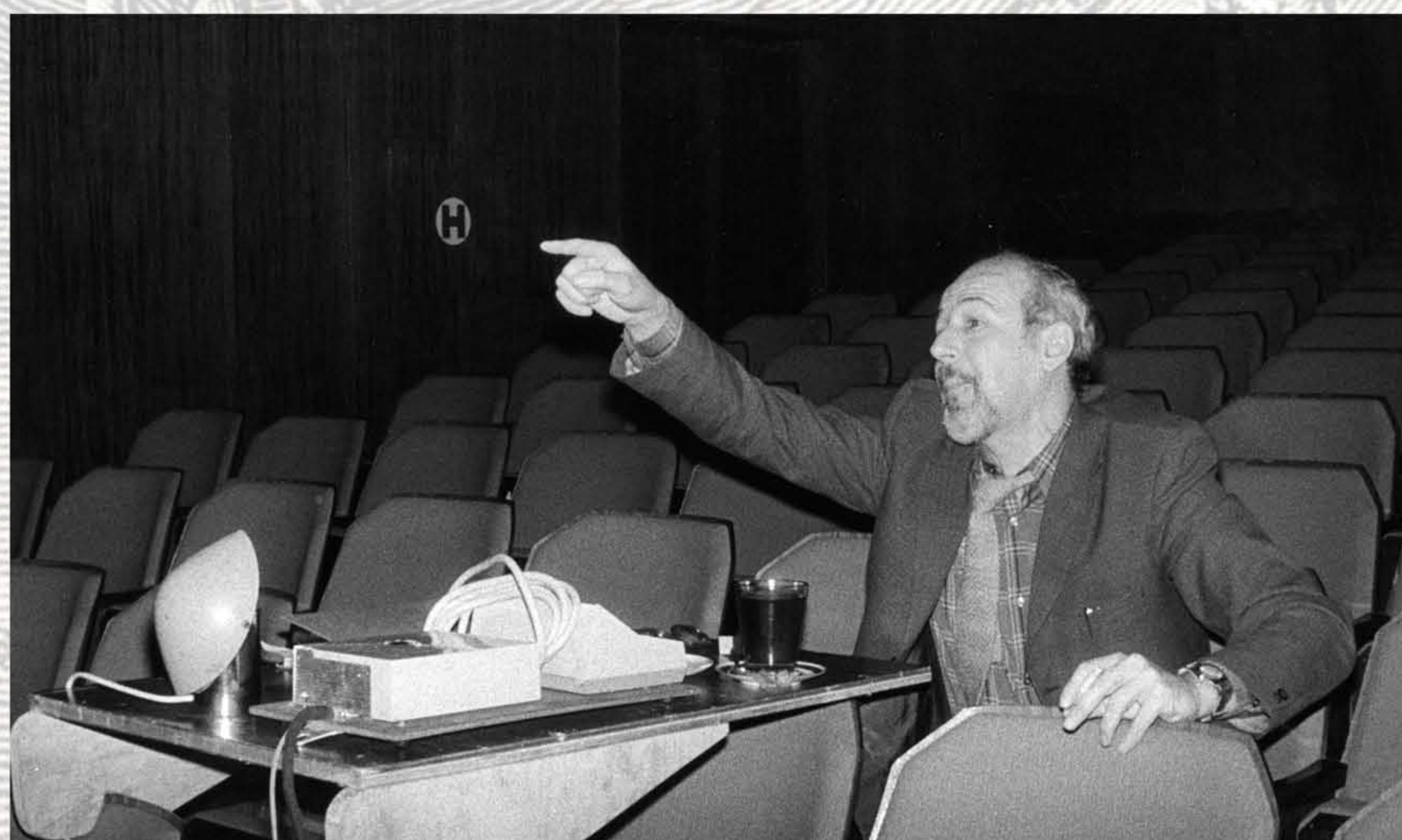

Karikatúra Ivana Petrovického od Alexandra Richtera, 1969

† 9. september 2009 Bratislava

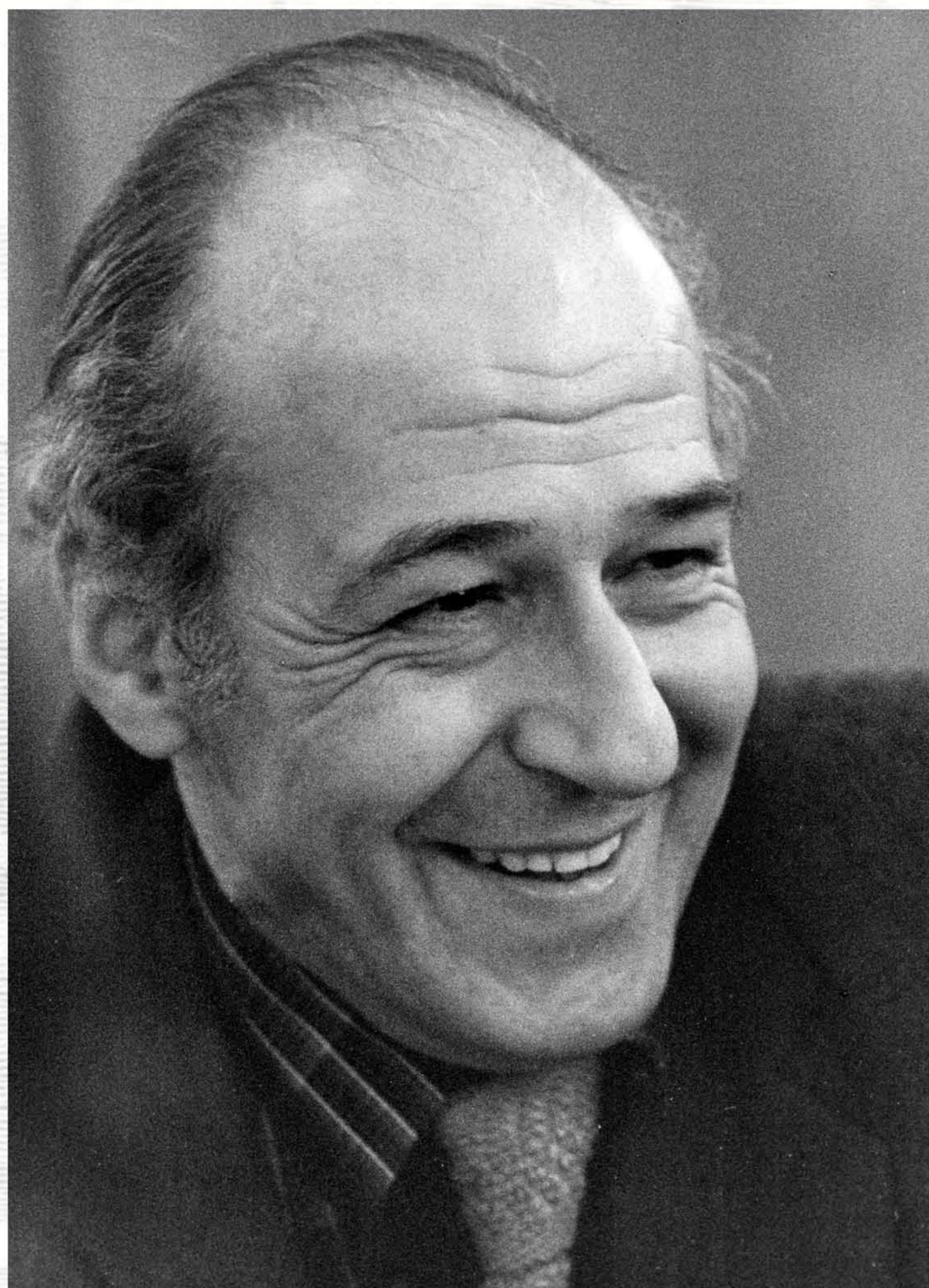

Slávnostné odovzdávanie titulu zaslúžilý umelec, 1982

Ivan Petrovický režíruje

Ivan Petrovický (1933 – 2009): Thespisova kára Ivana Petrovického

Motto:

„Don Quijote – to je každý jeden z nás; každý človek aspoň raz v živote sníva o neuskutočiteľných veciach, blúdi v myšlienkach vo vysnenom svete fantázie. Aby sme však nestratili pod nohami pevnú pôdu, cupká vedľa nás rozumný, triezvy realista Sancho Panza.

Don Quijote a Sancho Panza predstavujú dve stránky ľudskej prirodzenosti: fantáziu a skutočnosť. Práve pre túto hlbokú ľudskú pravdu predstavuje Don Quijote jednu z tých komických figúr, ktorá nás síce vie rozosmiať, ale nestráca pritom našu úctu a lásku.“

(L. Horečný, J. Sedlák: Čítanie zo svetovej literatúry, 1961)

Ivan Petrovický sa narodil v Žiline, v krásnom meste plnom príhodných možností pre rozvoj umeleckého ducha. Už ako malý túži mať vlastné bábkové divadlo, aby v ňom mohol robiť principála a byť ten „dobrý šaško, ktorý bodkuje“. Neskôr sa k tomuto snu priblíži, keď si za svoju alma mater vyberie Vysokú školu múzických umení, kde je promován za divadelného režiséra.

S réžiou začína ako poslucháč ešte v divadle Jozefa Gregora Tajovského vo Zvolene, kde pôsobí jednu divadelnú sezónu. Režiuje tu svoje absolventské predstavenie hru Ilju Prachača Intermezzo. Jeho ďalšie tvorivé kroky sú úzko spojené s martinským divadlom, v ktorom pôsobí od roku 1958 až do roku 1987. Divadlo formuje ako režisér a buduje ako riaditeľ niekoľko desaťročí. Práve tu sa Ivan Petrovický stáva režisérskou osobnosťou. V Martine spozná i svoju budúcu manželku Elenu Faguľovú, dcéru tety Viery Bálinthovej.

Petrovického divadlo je príťažlivé, živé, plné jasných a zrozumiteľných výpovedí. Prednosťami jeho režijnej práce je rešpektovanie špecifického dramatického textu a zachovanie jeho poetiky. Charakterizuje ho neustále hľadanie a experimentovanie v konfrontácii s objavnou dramaturgiou, skúsenosťami, omylmi i výhrami, ktoré sú v súlade s jeho vlastnou poetikou. Vrcholné obdobie jeho režijnej tvorby je na začiatku osemdesiatych rokov, keď sa naplno prejaví jeho všestranný talent a prezentuje sa ako tvorca mnohých divadelných tónov.

Okrem divadelnej tvorby sa venuje tvorbe televíznych inscenácií, dokumentov, filmov a seriálov. Vytvorí vyše 150 hier a dramatisácií prozaických predlôh slovenskej realistickej a medzivojnovnej literatúry, hry zo súčasnej slovenskej drámy a z klasickej svetovej drámy.

Svoje tvorivé sily odovzdáva divadlu ako riaditeľ Divadla SNP, neskôr Slovenského národného divadla a napokon Divadla Andreja Bagara. Má vízie, vie organizovať a má silu prijímať nové výzvy. Do povedomia divadelnej obce sa zapíše ako režisér významných inscenácií, ako človek, ktorý dáva šance potenciálnym umelcom nájsť svoje miesto pod slnkom.

Ivan Petrovický, človek na správnom mieste, milovník života v celej jeho kráse. Neúnavný hľadač poznatkov, ktorý prechodí všetky kúty zeme, kým nájde svoj životný cieľ – vzdoruje osudu a činí dobro pre dobro veci samej.

Ivan Petrovický na divadelných doskách a vo filme

S členmi Krajového divadla pracujúcich v Žiline si zahral ešte ako ochotnícky herec postavu Tomáša v inscenácii hry Boženy Němcovej Divá Bára, 30. 12. 1950

Ivan Petrovický medzi žilinskými ochotníkmi

<p>Pracovník v tomto povolání Číslo pracovního průkazku</p> <p>C</p> <p>Potvrzení o zvláštní přihlášce pro zaměstnavatele.</p> <p>Zaměstnavatel KRAJOVÉ DIVADLO PRACUJÍCÍCH ŽILINA</p> <p>pojistka Petrovický Ivan</p> <p>narodného 11. 6. 1933</p> <p>bytom Žilina, Matyáškova č. 21 alebo práct. osvetlovača a tisk. zář.</p> <p>od 1. 9. 1951</p> <p>prihlásil dnešního dne k poisteniu u nižšie vyznačenej okresnej národnej poisťovne.</p> <p>Prezentovaná poisťovňa a číslo prihlášky:</p>	<p>Pracovník v tomto povolání Číslo pracovního průkazku</p> <p>C</p> <p>Potvrzení o odborné způsobilosti a položení pro zaměstnavatele.</p> <p>Zaměstnavatel KRAJOVÉ DIVADLO PRACUJÍCÍCH ŽILINA</p> <p>zaměstnanec Petrovický Ivan</p> <p>narodného 11. 6. 1933</p> <p>Pracovník v tomto povolání</p>
---	---

Doklad o začiatkoch v profesionálnom divadle

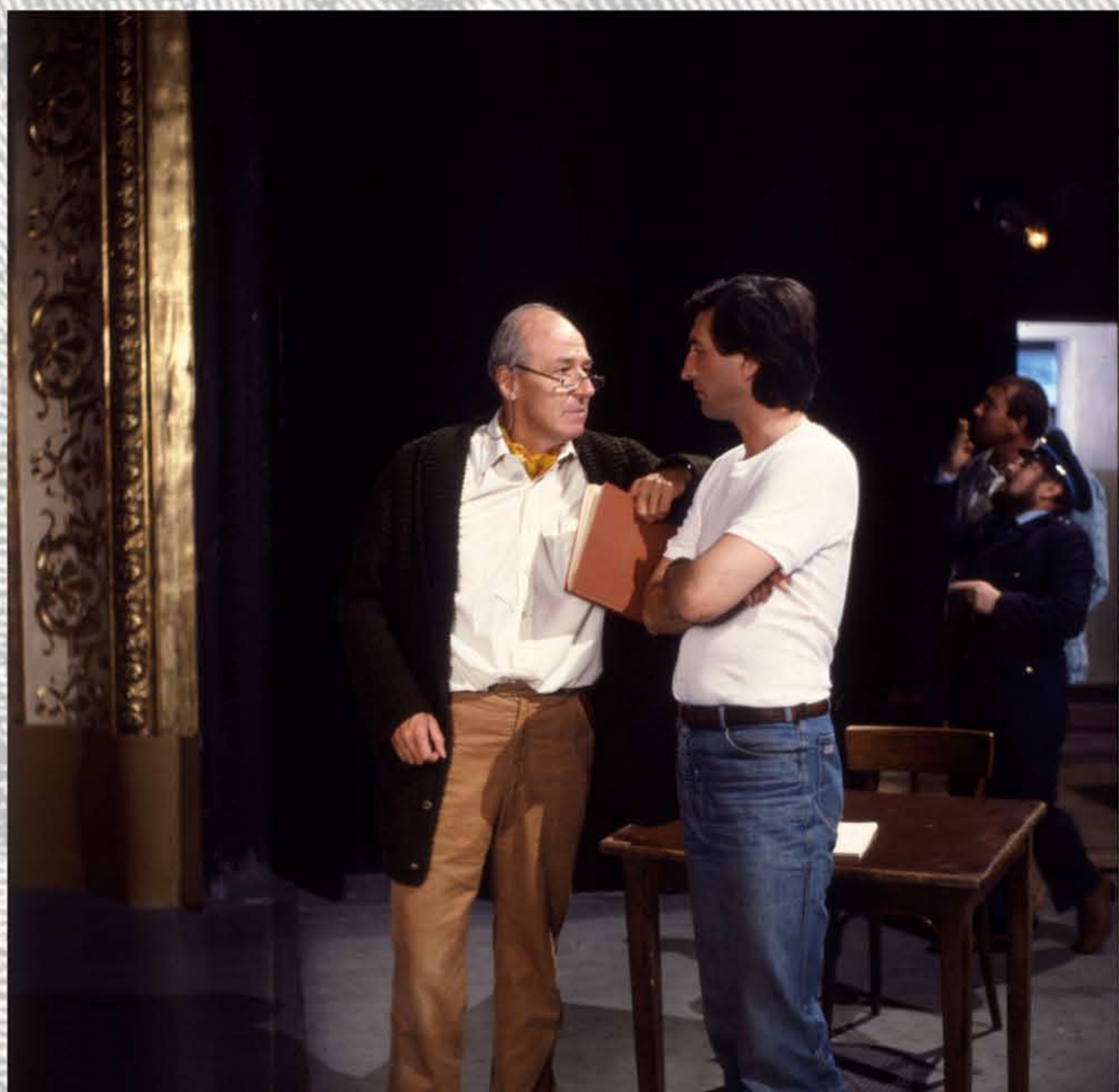
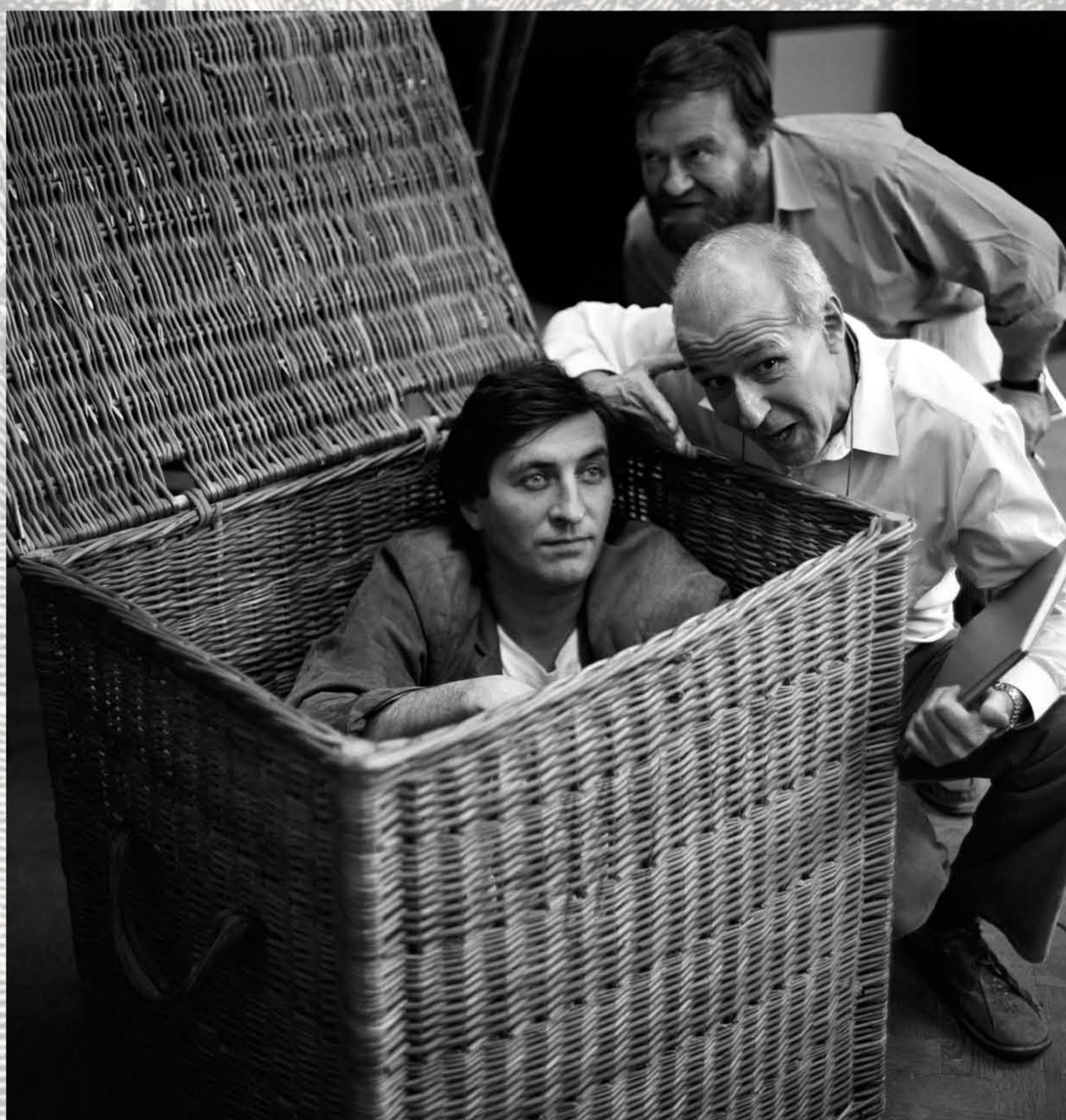
V inscenácii Carla Goldoniho Prefikáná vdova, ktorá bola inscenovaná v Divadelnom štúdiu VŠMU, 9. 2. 1957
Ivan Petrovický ako Lord Roonebeef, Štefan Kvietik, Igor Hrabinský, Daniel Michaeli

Členovia martinského divadla na zájazde v Prievidzi s inscenáciou hry Oldřicha Daněka Sobášny podvodník, kde si občas zahral aj režisér Ivan Petrovický – vo vlastnom obleku za deväť československých korun, písal sa rok 1962

V inscenácii Cyra Landu (Igora Galandu) Dlhý, Široký, Bystrozraký, ktorú režíroval Milan Belohlávek 14. 11. 1965 v martinskom divadle, si zahral Dlhého, Ján Barto Širokého a Igor Hrabinský Bystrozrakého

Štek, slovenský film, 1988, réžia Miloslav Luther
Bolek Polívka ako Herec Perda a Ivan Petrovický ako Režisér
© SFÚ Bratislava-fotoarchív, Foto: Dušan Dukát

Martinské obdobie Ivana Petrovického 1978-1987

DIVADELNÝ ÚSTAV
BRATISLAVA
THEATRE INSTITUTE

Budova martinského divadla

Náš pán princípál

Členovia martinského divadla počas jadranského zájazdu do Rijeky, leto 1965

Nad textom Jána Chalupku z roku 1837 písaného švabochom

Keď ženská časť hereckého súboru skúša klasiku, 1967

Mesto Martin v časoch vypätých, krízových politických udalostí, 1969. Vernites damoj! To chce klid a nestratiť glanc. Sme za Svobodu – Dubček – Černík! Pačemu taviarišči!

Martinské divadlo v karikatúre od P. K.

Keď mužská časť hereckého súboru skúša klasiku, 1967

Skúšobné obdobie v letných mesiacoch na chate, 1967

Moji milí a nezabudnuteľní „Martinčania“

S. I. Petrovickým o družbe s Divadlom E. F. Buriana Duchovne príbuzné divadlá

Na sklonku divadelnej sezóny uviedol mládežnícke divadlo E. F. Buriana. Počas posledných rokov na mosti Bratislava, tento text pri príležitosti českého satirika a v dňoch 20.–22. septembra Divadla SNP v Martine, a ktorým vzťahy medzi týmito súbormi i formy a myšlienkové styky, podčiakajú a zaslúženému umelcovi Ivanovi Petrovickému informovali.

● V Čechách a na Morave je niekoľko desiatok divadiel. Preto sme zvolili pre rozvíjajúce úskaly družebných stykov práve Divadlo E. F. Buriana v Prahe.

— Prvá a do obuj bývajú súvislosti medzi našimi divadlami je tá, že svojho času patrili obe naše divadlá pod správu Ministerstva národnej osvetly a vyspevanosti pod názvom Armádna divadla. To je pravdivá časť povinnosti súvislosti. Je to však aj hlbšia duchovná príbuznosť medzi našimi súborami a ich spoločne v spoločnosti postavení oboch divadiel v národnej kultúre. Divadlo E. F. Buriana, ktoré sídli v oštrej opozícii voči oficiálnemu divadlu a to nielen v politických pomeroch, ale aj v divadelnej poetike a naspokoju sa vzhľadom samotnej funkcie divadla v spoločnosti. Podobnú funkciu má aj Divadlo SNP, ktoré sa zrodilo pod názvom Slovenské ľudové divadlo ako výraz protestu proti oficiálnemu divadlu, slovenského štátu a už svojou prvou funkciou. Vzhľadom na to, že divadlo formuluje svoj kľúčový a spoločný program, ktorý antipodmi štátny divadlo vývoj slovenského divadla. Spolupráca

Je to tak, že je jeho národný prítlačný divadla sú pre naše občianstvo vždy zaujímavou umeleckou udalosťou a pre členov súboru sa to zasa stáva, na ktoré sa už vopred tešia. Naše styky však

Členovia družobného Divadla E. F. Buriana na pracovnej návšteve v Martine, v popredí český herec Josef Větrovec, 1982

Inscenácie svetovej dramatiky (psychologické hry)

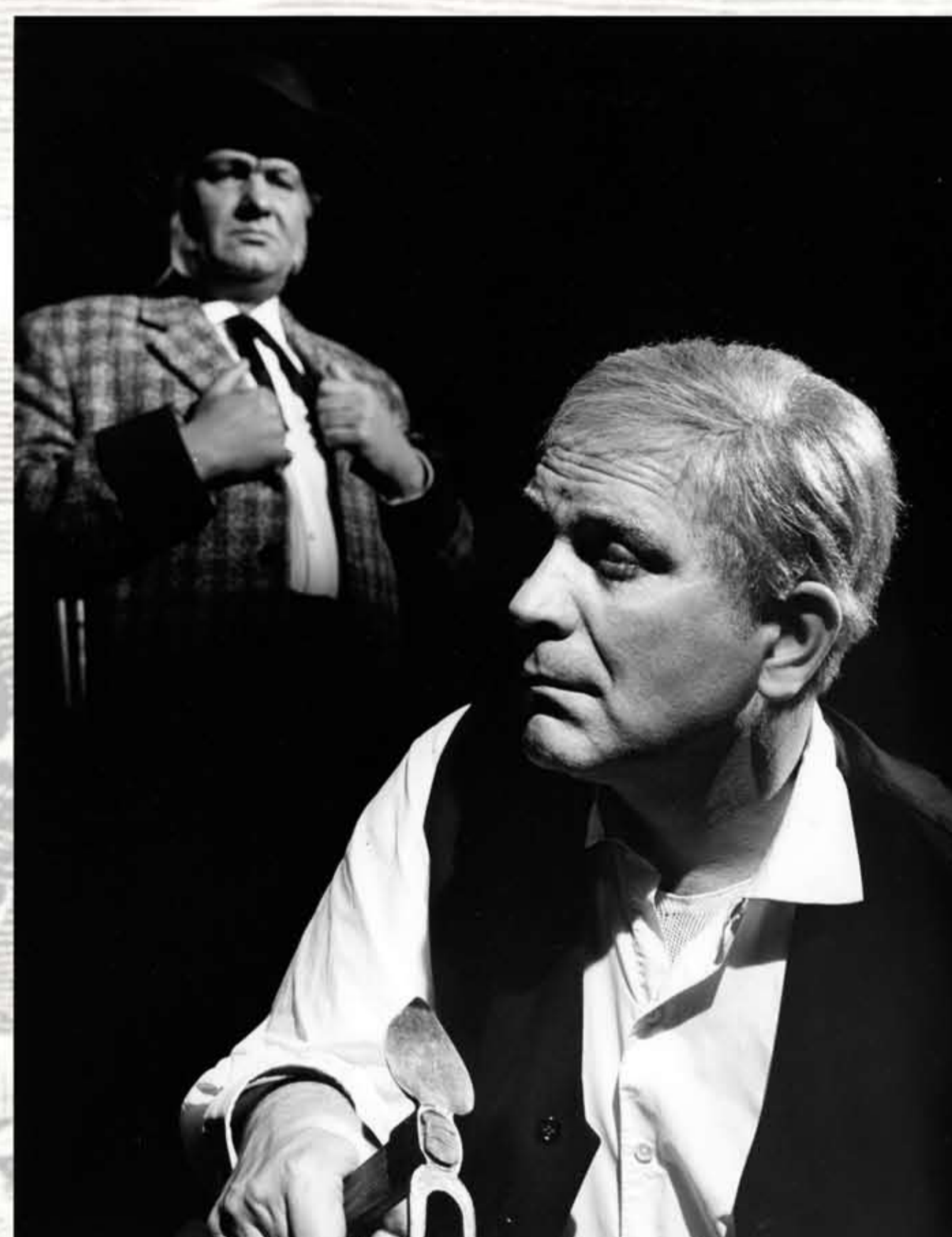
Tennessee Williams, Sklenený zverinec, 24. 6. 1961
Jaroslav Vrzala, Igor Hrabinský

Tennessee Williams, Sklenený zverinec, 24. 6. 1961
Silvia Letková

Arthur Miller, Smrť obchodného cestujúceho, 22. 4. 1967
Ján Mistrík, Katarína Hrobárová

Arthur Miller, Smrť obchodného cestujúceho, 22. 4. 1967
Jaroslav Vrzala, Rudolf Látka

Tennessee Williams, Noc s leguánom, 28. 4. 1968
Jaroslav Vrzala, Katarína Hrobárová

Tennessee Williams, Noc s leguánom, 28. 4. 1968
Nada Hejná, Štefan Mišovic, Jaroslav Vrzala, Jozef Kováč

Gerhart Hauptmann, Pred západom slnka, 15. 5. 1970
Emil Horváth st., Jaroslava Kolesárová

Gerhart Hauptmann, Pred západom slnka, 15. 5. 1970
Katarína Hrobárová, Ján Blanský

Inscenácie svetovej dramatiky (komediálne hry)

Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais, Figarova svadba, 28. 11. 1959
Anton Gymský, Katarína Hrobárová, Eliška Nosálová

Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais, Figarova svadba, 28. 11. 1959
Berco Augustíny, Tibor Bogdan, Milan Belohlávek, Ján Hečko

Marin Držić, Svako Maroje, 31. 12. 1960
Ján Hečko, Bohuš Králik, Tibor Bogdan

John Patrick, Slečna Opala a vrahovia, 28. 5. 1966, DJGT Zvolen
Zlatica Gillová, Ernest Šmálik, Ján Gogál

John Patrick, Slečna Opala a vrahovia, 28. 5. 1966, DJGT Zvolen
Mária Markovičová, Emil Kosír, Ernest Šmálik, Zlatica Gillová

John Patrick, Slečna Opala a vrahovia, 28. 5. 1966, DJGT Zvolen
Mária Markovičová

William Shakespeare: Mnoho kriku pre nič, 17. 6. 1967
Elena Petrovická, Štefan Halás, Igor Hrabinský

William Shakespeare: Mnoho kriku pre nič, 17. 6. 1967
Helena Sudická, Elena Petrovická, Margita Mikulová

William Shakespeare: Mnoho kriku pre nič, 17. 6. 1967
Jozef Kováč, Jozef Sorok, Anton Januš

Georges Feydeau, Tak sa na mňa prílepila..., 1. 4. 1977
Igor Hrabinský, Anton Januš

Georges Feydeau, Tak sa na mňa prílepila..., 1. 4. 1977
Martin Kolesár, Jaroslav Vrzala, Ivan Folkman, Elena Petrovická

Titus Plautus, Kupecká komédia, 30. 3. 1979
Ivan Romančík, Oľga Solárová, Anton Šulík, Elena Petrovická, Ján Mildner,
František Výrostko

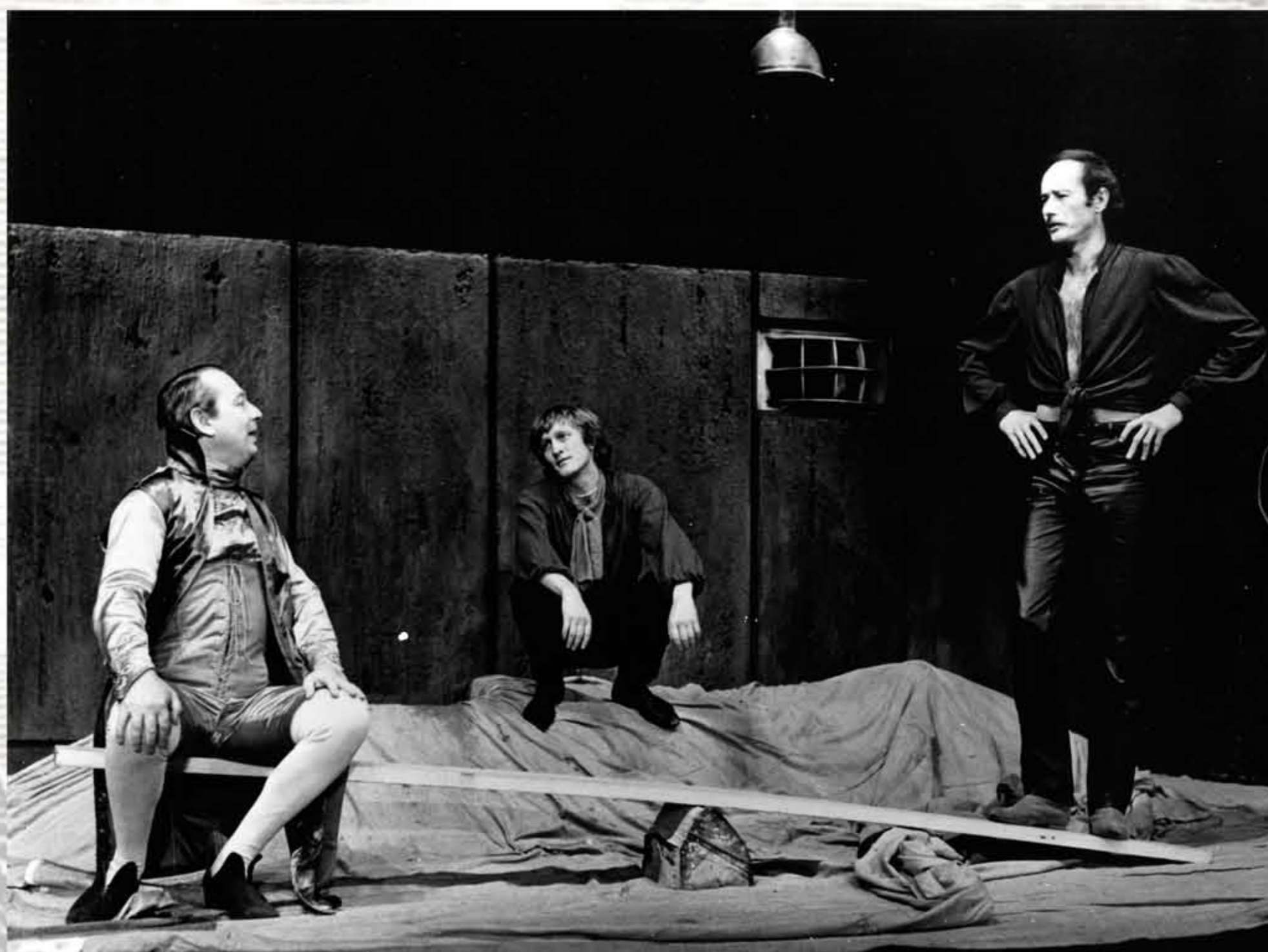
Titus Plautus, Kupecká komédia, 30. 3. 1979
František Výrostko, Ivan Romančík

Molière, Don Juan, 19. 9. 1980
Oľga Solárová, Ivan Romančík, Petronela Dočolomanská-Valentová

Molière, Don Juan, 19. 9. 1980
Elena Petrovická, Ivan Romančík, Lubomír Paulovič

Molière, Don Juan, 19. 9. 1980
Ivan Folkman, Lubomír Paulovič, Ivan Romančík

Aristofanes, Lysistrata, 12. 9. 1981
Celkový záber

Aristofanes, Lysistrata, 12. 9. 1981
Celkový záber

Aristofanes, Lysistrata, 12. 9. 1981
Elena Petrovická, Marta Sládečková, Petronela Dočolomanská-Valentová,
Helena Sudická, Margita Mazalová, Mária Bálintová

Michael Frayn, Sardinky na scénu, prosím..., 23. 11. 1985
Lubica Konrádová, Michal Gazdík, Martin Horňák, Elena Petrovická

Michael Frayn, Sardinky na scénu, prosím..., 23. 11. 1985
Marta Sládečková, Katarína Hrobárová, Štefan Halás

Inscenácie svetovej drámy

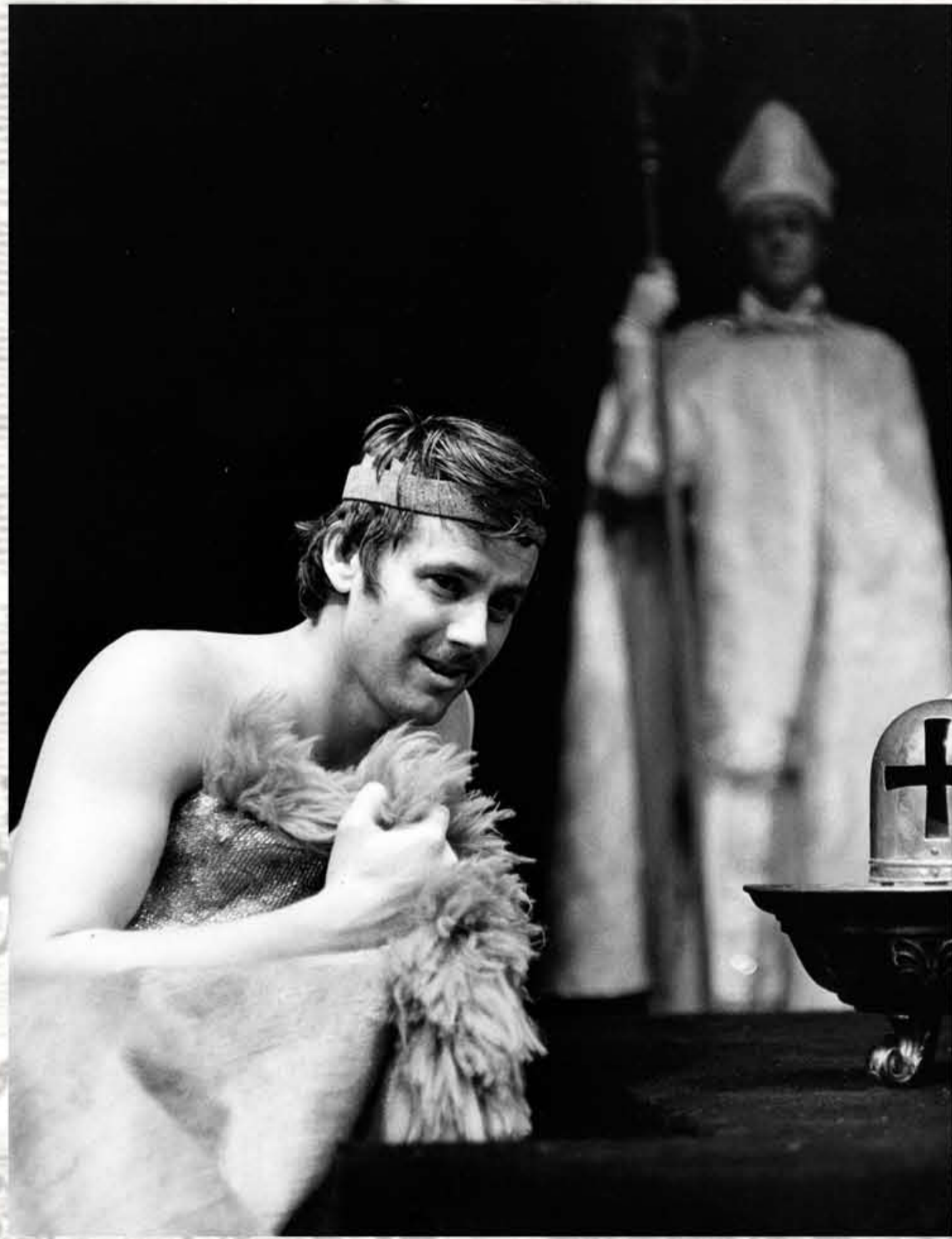
William Shakespeare, Julius Caesar, 28. 3. 1964
Margita Mazalová, Anton Gymský

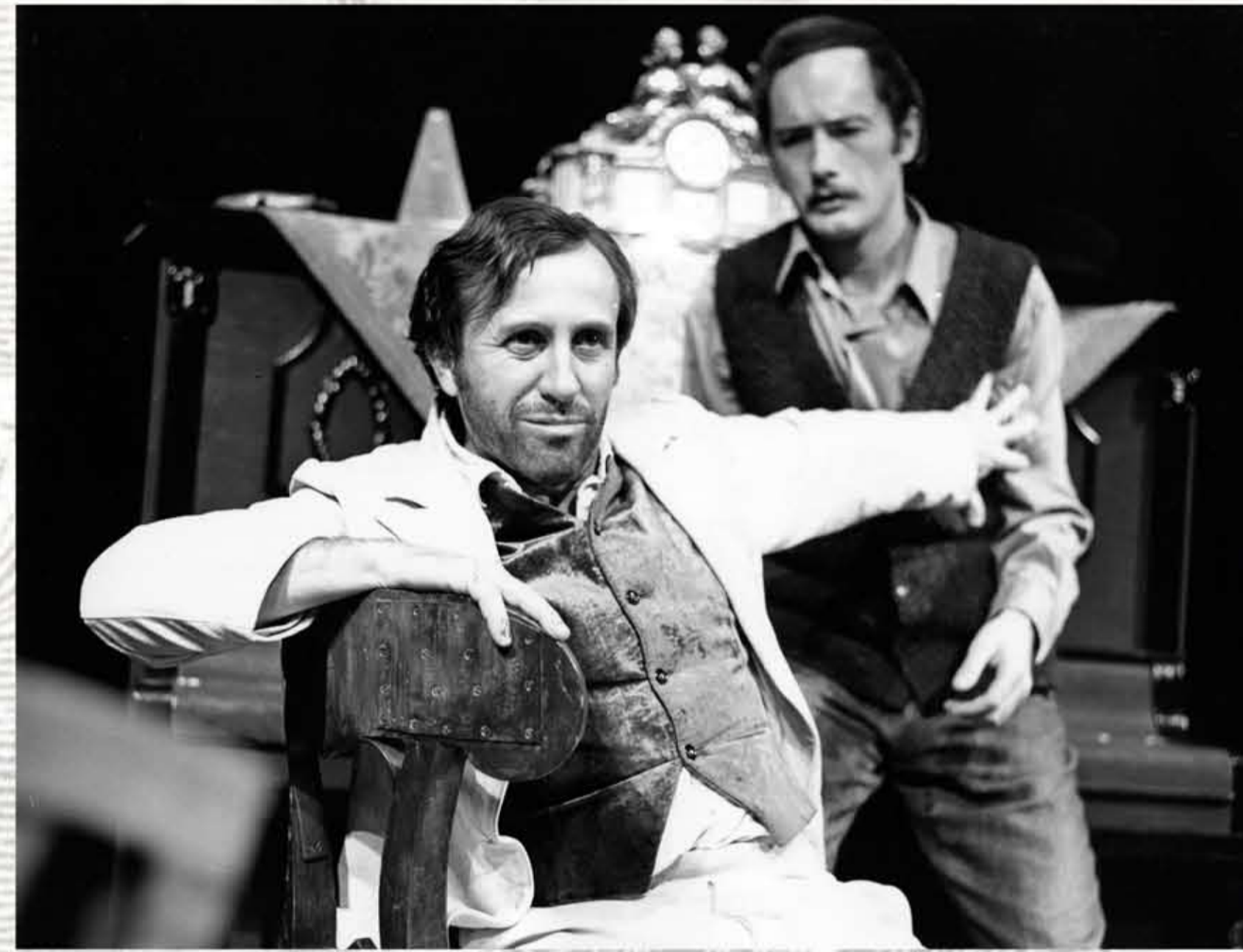
William Shakespeare, Julius Caesar, 28. 3. 1964
Anton Gymský, Jaroslav Vrzala, Ivan Letko

Nikolaj Pogodin, Aristokrati, 11. 9. 1970
Celkový záber

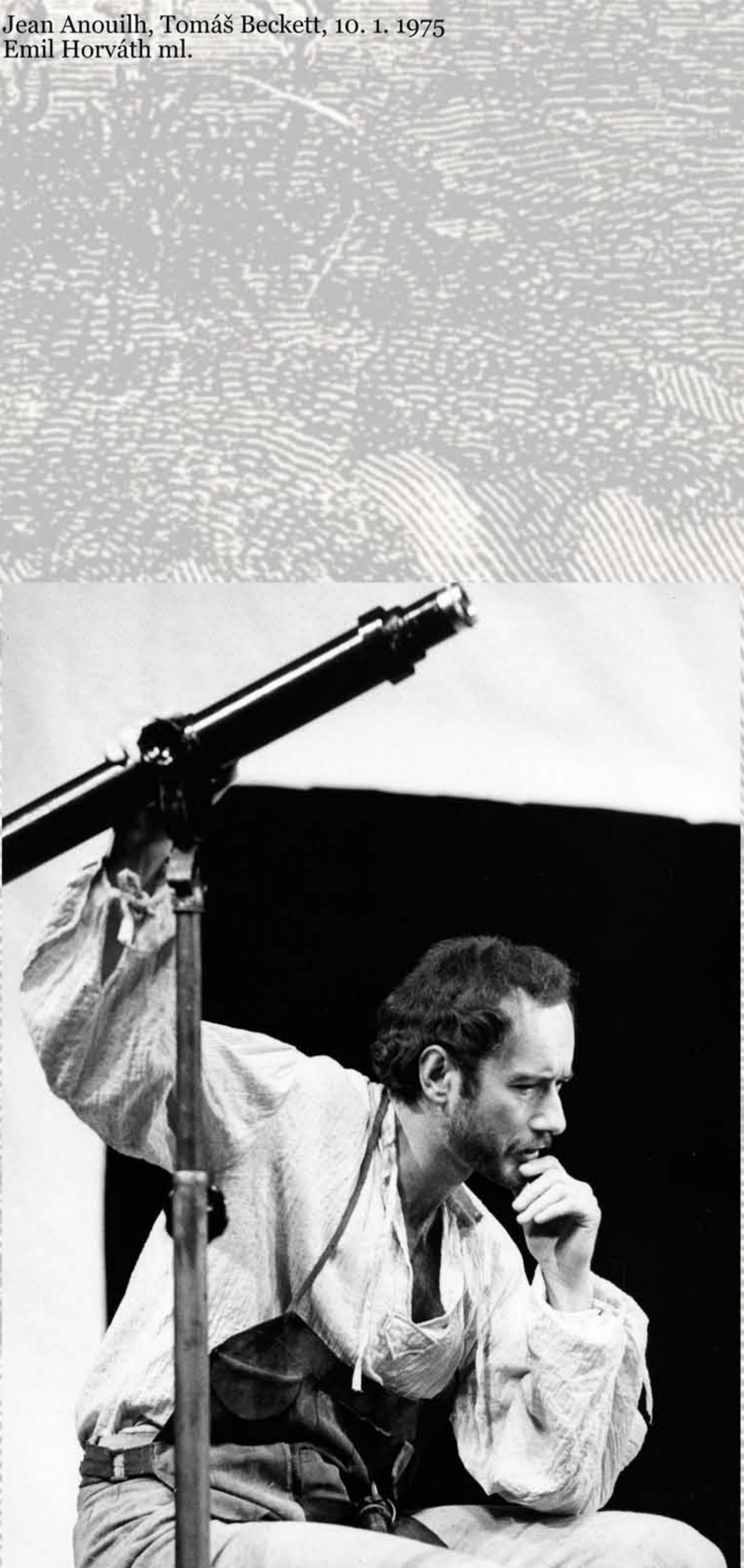
Jean Anouilh, Tomáš Beckett, 10. 1. 1975
Emil Horváth ml.

Maxim Gorkij, Meštiaci, 23. 9. 1977
Igor Hrabinský získal Cenu Andreja Bagara za vytvorenie postavy Tetereva
Igor Hrabinský, Ivan Romančík

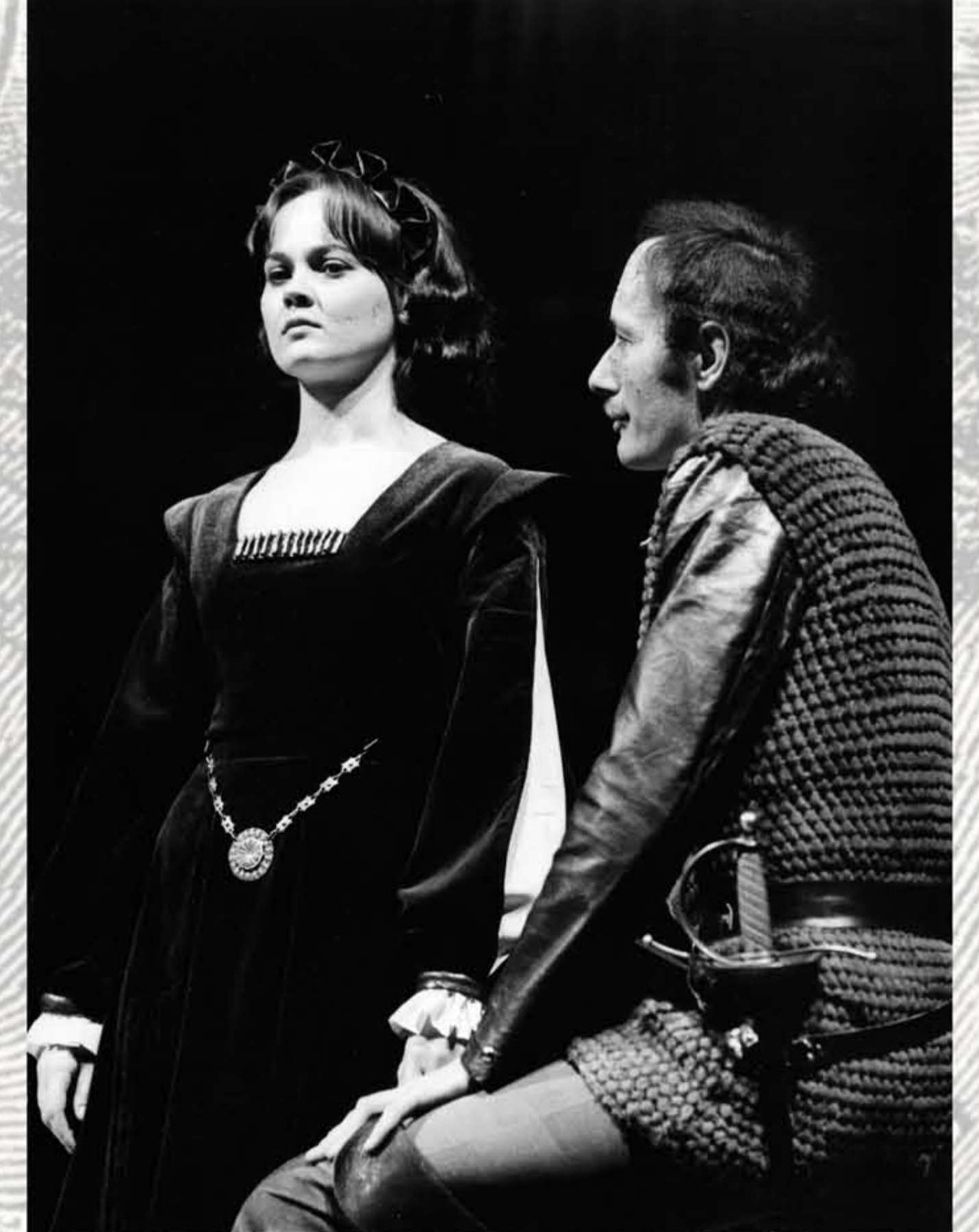
Maxim Gorkij, Meštiaci, 23. 9. 1977
Igor Hrabinský získal Cenu Andreja Bagara za vytvorenie postavy Tetereva
Nad'a Hejná, Emil Horváth st., Elena Petrovická, Michal Gazdík, Beata Znaková, Ivan Romančík, Viera Richterová, Igor Hrabinský

Bertolt Brecht, Život Galilea Galileiho, 19. 1. 1979
Ivan Romančík

Robert Bolt, Nech žije kráľovná!, 21. 4. 1978
Jaroslav Vrzala, Štefan Halás, Elena Petrovická

Robert Bolt, Nech žije kráľovná!, 21. 4. 1978
Ol'ga Solárová, Ivan Romančík

Bertolt Brecht, Život Galilea Galileiho, 19. 1. 1979
Celkový záber

Bertolt Brecht, Život Galilea Galileiho, 19. 1. 1979
Celkový záber

Ivan Sergejevič Turgenev – Antonín Máša, Zurvalec, 28. 11. 1980
Peter Bzdúch, Lubomír Paulovič

Ivan Sergejevič Turgenev – Antonín Máša, Zurvalec, 28. 11. 1980
Olga Solárová získala Cenu Janka Borodáča
za postavu Máše Perekatovovej
Olga Solárová, Peter Bzdúch

Ivan Sergejevič Turgenev – Antonín Máša, Zurvalec, 28. 11. 1980
Olga Solárová získala Cenu Janka Borodáča
za postavu Máše Perekatovovej
Olga Solárová, Lubomír Paulovič

Peter Shaffer, Amadeus, 12. 3. 1982
Petronela Dočolomanská-Valentová, Lubomír Paulovič, Ivan Romančík
(Salieri)

Peter Shaffer, Amadeus, 12. 3. 1982
Peter Bzdúch získal Cenu Janka Borodáča za postavu Salieriho
Peter Bzdúch

Peter Shaffer, Amadeus, 12. 3. 1982
Peter Bzdúch získal Cenu Janka Borodáča za postavu Salieriho
Ivan Folkman, Ivan Romančík, Jaroslav Vrzala, Peter Bzdúch (Salieri),
Lubomír Paulovič

Anton Pavlovič Čechov, Ujo Váňa, 26. 11. 1983
Tomáš Žilínčík, Martin Hornák

Anton Pavlovič Čechov, Ujo Váňa, 26. 11. 1983
Tomáš Žilínčík, Tibor Bogdan, Martin Hornák

Anton Pavlovič Čechov, Ujo Váňa, 26. 11. 1983
Olga Solárová získala Čestné uznanie a medailu za postavu Sone
Olga Solárová, Tomáš Žilínčík

Dale Wasserman, Enik, beniki..., 2. 3. 1985
Marián Geišberg, Petronela Dočolomanská-Valentová, Štefan Halás, Tomáš
Žilínčík, Juraj Predmerský, Viliam Hriadel, František Výrostko, Ján Barto,
Ján Kožuch

Dale Wasserman, Enik, beniki..., 2. 3. 1985
Elena Petrovičká, Viliam Hriadel, František Výrostko,
Marián Geišberg

Dale Wasserman, Enik, beniki..., 2. 3. 1985
Tomáš Žilínčík, Michal Gazdík, Elena Petrovičká, Marián Geišberg,
Martin Hornák, Ján Kožuch, Juraj Predmerský, Štefan Halás

Inscenácie slovenskej dramatiky

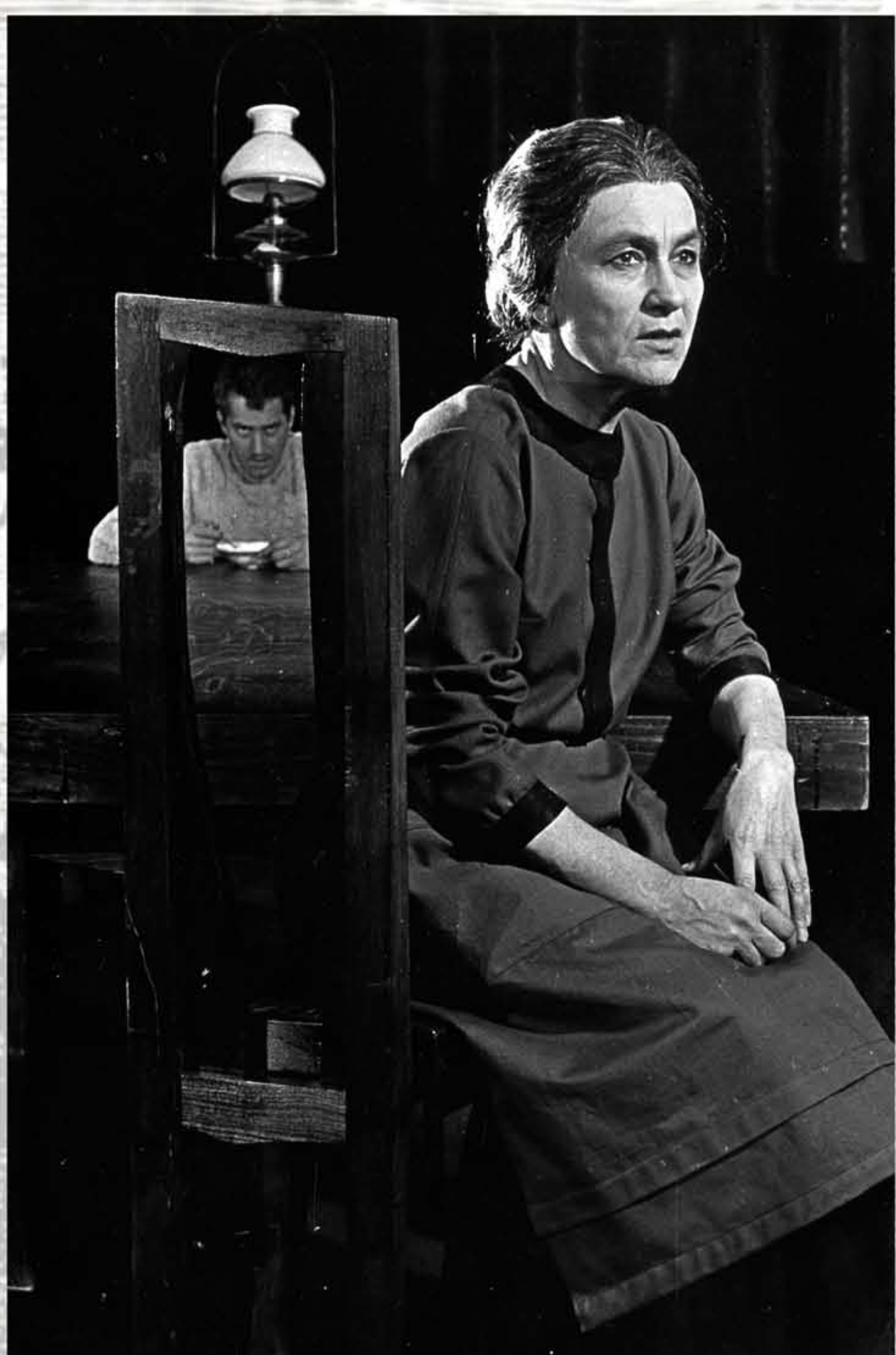
Peter Karvaš, Polnočná omša, 30. 5. 1959
Ludovít Greško, Katarína Hrobárová, Naďa Hejná, Elena Zvaríková-Pappová

Peter Karvaš, Polnočná omša, 30. 5. 1959
Andrej Vandlík, Naďa Hejná, Ján Blanský, Katarína Hrobárová, Ludovít Greško

Peter Karvaš, Polnočná omša, 30. 5. 1959
Štefan Kvietik

Július Barč-Ivan, Matka, 13. 3. 1965, DJGT Zvolen
Andrej Mojžiš, Mária Markovičová

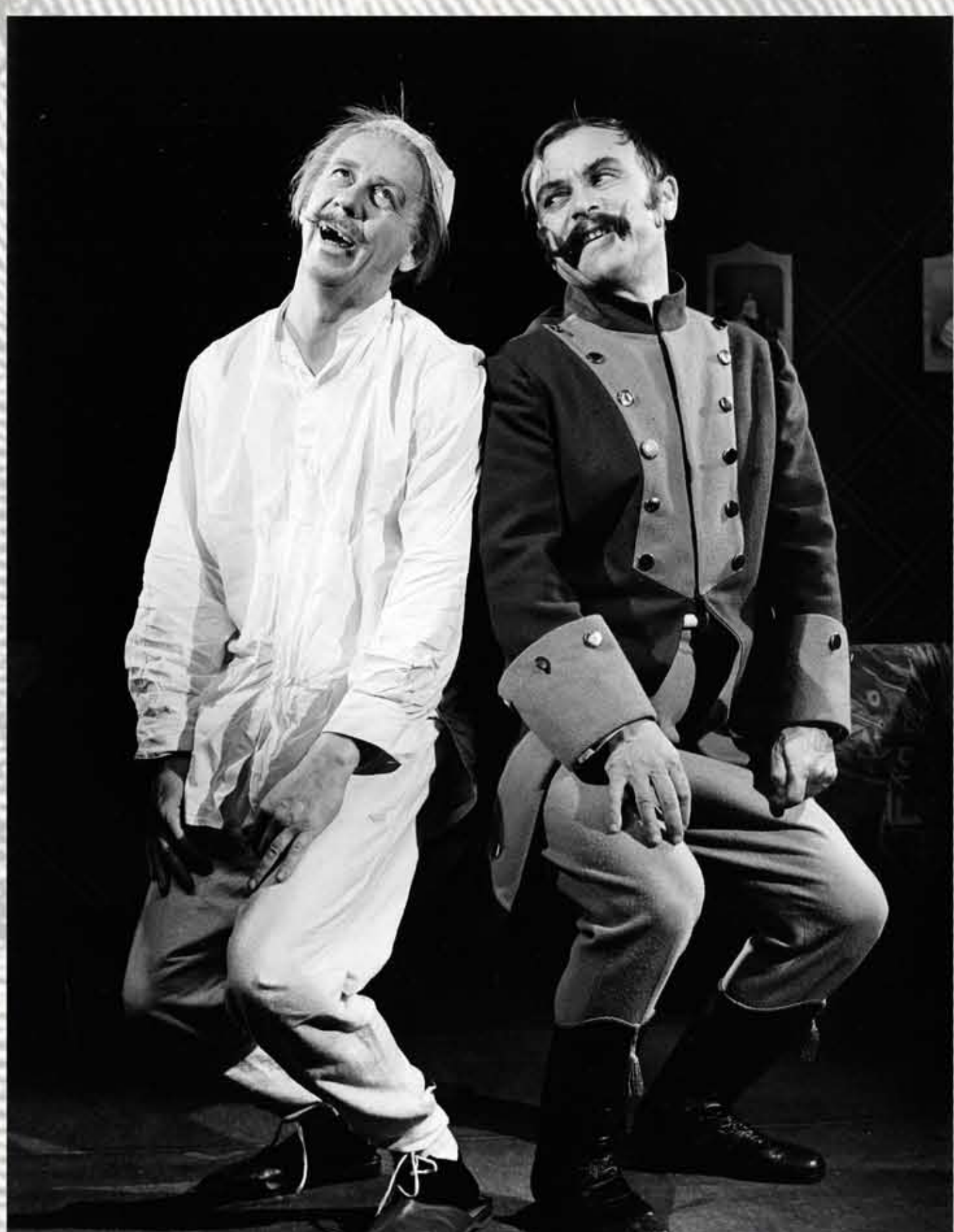
Jozef Gregor Tajovský, Ženský zákon, 17. 5. 1964, DJGT Zvolen
Mária Markovičová, Ján Mistrik, Karol Badáni, Magdaléna Čaplová, Angela Jakubisová

Jozef Gregor Tajovský, Ženský zákon, 17. 5. 1964, DJGT Zvolen
Angela Jakubisová, Mária Markovičová, Magdaléna Čaplová, Ivan Mozoláni

Július Barč-Ivan, Matka, 13. 3. 1965, DJGT Zvolen
Andrej Mojžiš, Mária Markovičová, Ernest Šmálik

Ján Chalupka, Štyri svadby na jednom pohrebe, 9. 9. 1967
Emil Horváth st., Štefan Mišovic

Ján Chalupka, Štyri svadby na jednom pohrebe, 9. 9. 1967
Ján Blanský, Emil Horváth st., Marica Bálintová

Ján Chalupka, Štyri svadby na jednom pohrebe, 9. 9. 1967
Marica Bálintová, Ján Blanský, Emil Horváth st.

Pavol Országh Hviezdoslav, Herodes a Herodias, 14. 12. 1968
Viera Richterová získala Cenu Janka Borodáča za postavu Salome
Jaroslav Vrzala, Viera Richterová

Pavol Országh Hviezdoslav, Herodes a Herodias, 14. 12. 1968
Viera Richterová získala Cenu Janka Borodáča za postavu Salome
Jaroslav Vrzala, Katarína Hrobárová, Viera Richterová

Pavol Országh Hviezdoslav, Herodes a Herodias, 14. 12. 1968
Celkový záber

Juraj Váh, Nočná eskorta, 24. 10. 1970
Jaroslav Vrzala, Elena Petrovická

Pavol Országh Hviezdoslav, Herodes a Herodias, 14. 12. 1968
Celkový záber

Július Barč-Ivan, Matka, 15. 10. 1971
Naďa Hejná, Anton Januš v pozadí

Július Barč-Ivan, Matka, 15. 10. 1971
Naďa Hejná, Igor Hrabinský

Ján Solovič, Zvon bez veže, 7. 4. 1984
Peter Bzdúch, Mária Bálintová, Jaroslav Vrzala

Ján Solovič, Zvon bez veže, 7. 4. 1984
Jaroslav Vrzala, Ján Kramár, Martin Horňák

Bratislavské obdobie Ivana Petrovického 1987-1990

NOSITEL RADU REPUBLIKY 1988-89

SND I
INFORMUJE
NOVEMBER-DECEMBER

Aby Národné bolo národným

Ivan Petrovický, riaditeľ SND

Slovenské národné divadlo má významnú postavenie v slovenskej národnej kultúre. V jeho umelckej tvorbe sa má zraziť nielen talent a schopnosť slovenského národa, ale tiež zápas o vlastnú národnú identitu a spoločenskú pokročilosť. Pri plnení týchto národných úloh sieste umelci a pracovníci Slovenského národného divadla nachádzajú oporu a inšpiráciu v politike Komunistickej strany Československa, ktorá ich povzbudzuje v ich úsilí veľkorysou koncepciou spoločenskej premeny. Pri plnení tohto programu má očakávať tvorbu a neľútostný zápas nielen s tými, ktorým život v najvyšších vodách vyhovoval, ale aj so sebou samými, s našimi návykmi, pohľadnosťou, pasivitou a egoizmom.

V súčasnom období vo všetkých troch umelckých súbormi, opery, činohry a baletu pracujeme na dlhodobej koncepcii rozvoja tvorby. Pri jej formovaní sa máme v prvom rade odvolávať na otázku, aká je vlastne funkcia a poslanie Slovenského národného divadla v národnej kultúre, alebo presnejšie, čím sa má ona líšiť od ostatných divadiel. Vymením jeho poslanie požiadavkou, aby bolo reprezentatívne, je príliš všeobecné. Okrem toho takáto formulácia nepriamo poukazuje na nerovnomernosť divadelnej kultúry ako celku. V rozvinutých divadelných kultúrach tento problém neexistuje a národnú kultúru reprezentujú vždy tie divadla, ktoré sú nositeľmi progresívnych vývojných tendencií. V Sovietskom zväze to bývali napríklad stredová Sovetská divadlo na Malyj Bronnoj, Divadlo na Tagan'ke a v poslednom období Moskovské umelcké divadlo. Je žiadne, že reprezentatívna funkcia sa nedá nadektretovať.

Pri sňatíach o poslaní a programe Slovenského národného divadla vychádzame prirodzene z jeho najlepších tradícií a z celého jeho histórie. Tá história sa k tomu nezachováva vždy práve najaktívnejšie a Slovenské národné divadlo vzniklo vlastne ešte po, až

ROZHOVOR s ILLUSTRACIAMI FELDKOM
Dobrá deka - DVA DEBUTY V BALETE
O PAŤARÍKOVM SAMOZVANCOVI
INTERVIEU SO „STRIBORNÝM“ SOPRANOM
DIALOG SO ŠÉRFEDAKTÓROM DIALÓGU
Z ROZPALENEJ PANVICE ROVNO DO OHŇA (P. HALL O P. HALLOVI)
HEREČKA EMANCIPOVANEHO ZENSTVA

po otvorení československého štátu. Otvorenie Slovenského národného divadla v roku 1920 sa však nekrýje so vznikom Slovenského národného divadla, spočiatku to bol vlastne iba list pod korym až do roku 1932 preovládala česká činohra so slovenskými hercami, striedavo zväčšujúce lvy v českej a slovenskej reči. Ale Slovenské národné divadlo okrem toho, že nemalo vlastný súbor, nemalo ani vlastnú obecenosť. Veď ani Bratislava, loč mala slovenské meno, nemala spočiatku vlastnú slovenskú obyvateľstvu. Slovenské národné divadlo na rozdiel napríklad od Národného divadla v Prahe nebolo v minulosti umelckou inštitúciou, ktorou sa národ identifikoval ako so symbolom svojej národnej existencie. Túto funkciu v slovenskej histórii akoby zohrávala slovenská ľudská akcionosť. Slovenské národné divadlo vo svojich najlepšíh obdobíh bolo v centre národných, sociálnych i politických zápasov, stalo sa strane pokroku a vyjadrovalo bytostné zájmy národného kolektívu. Múže byť pre súčasnosť, národné i mobilizačný program, ako sa opät' postavilo do zápasu o pokrok, o prevrotenie našej skutočnosti i ľudsk, ktoré v nej žijú? Slovenské národné divadlo, najmä naše národné divadlo v Európe, okrem národného divadla v Londýne, ktoré je však národným divadlom najvyššej divadelnej kultúry nášho kontinentu, zaznamenalo vo svojej krátkej histórii takú úroveň dynamiky vývoja a danišlo také umelcké výsledky, ako málokto divadlo v Európe, čo svedčí o mimobzártnom a prenikavom talente tohto národa, ktorý sa v minulosti prezentoval anonymne alebo pod egidou iných národov. Vo svojej krátkej histórii neraz sáhel po vavrpných svetovom.

(Pokrúvenie na 2. str.)

Bratislava má tisíc tvárí, ale tá najtypickejšia má záj v Ganymedovej fontáne pred Slovenským národným divadlom. Pri fotografovaní fontány je to joken a najvzrušujúcejšie obľobené a ak by sa mali všetky evanjeliovské spisy, žiad do jedného svätku, bola by to pekaň ľuďstva. Ale fontána si obľúbila aj Bratislavská mládež. Ktož ako v dňajšij kúti a kúchi sa v nekonečnom publike potvára komparata, prednácha hračkami, skýva horom od Dunaja po Michalovku brano. Ak pójate miedky sloho, prítasíte sa na divla ponáhľat a prerite sa jej lepiu, pójchajte sa v jej nádherných estetických svätkoch, vychutnajte jej krásu. Stojí tu a taká na vás sí vyje síto rokov, od 24. septembra 1908, aby vás obľúbila robnm ľuďstvom voď a elegantnou krásou. Divadlo nám je Bratislavský oáza, ročkar Viktor Filipov.

(60)

Smilka Josef Vavro

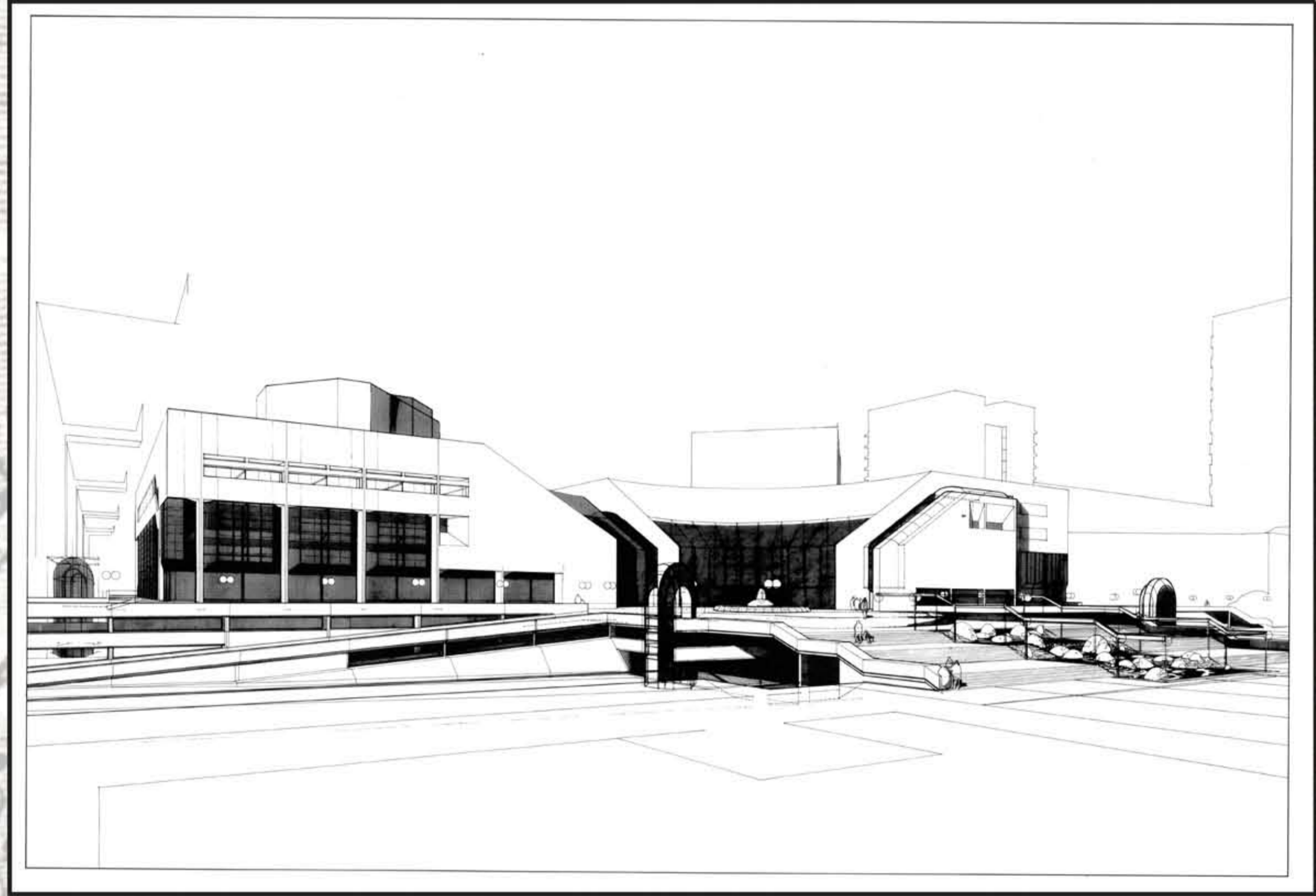

Ivan Petrovický a český teatroológ prof. František Černý na výstave plagátovej tvorby Čestmíra Pechra a kostýmovej tvorby Stanislavy Vaníčkovej v Prahe, 1988

Ivan Petrovický s divadelným kritikom Jánom Slivkom, 1989

Článok Aby Národné bolo národným

Architektonický návrh novostavby SND, 1979 (súťaž), 1981-2006
Architekti Martin Kusý, Peter Bauer, Pavol Paňák

Model novej budovy divadla a okolia, 1986

Budova SND počas výstavby, 90. roky. Realizácia stavby v rokoch 1986-2007

Charles Gounod, Faust a Margaréta, 28. 6. 1989
Réžia Jozef Bednárík

Mítng v SND počas Nežnej revolúcie, 1989

Ivan Petrovický, Václav Havel, Ladislav Chudík, 1989

OPERA A BALET		ČINOHRA DIVADLO P. O. HVEZDOSLAVA		ČINOHRA MALÁ SCÉNA	
Čajkovskij LABUTIE JAZERO Balet v 3 dejstvách	19,00 hod. Predplátne neplati	Streda 29. novembra	A. S. Gribojedov: ÚTRAPY Z ROZUMU Hra v 2 častiach	19,00 hod.	L. Feldek: SKUŠKA Hra na molérovský námet
G. Bizet: CARMEN Opera v 4 dejstvách	19,00 hod. Predplátne neplati	Štvrtok 30. novembra	U. Simonič: ŠOPALOVICOVO KOČOVNÉ DIVADLO Hra v 2 častiach	19,00 hod.	J. Čaborné: KOMIK Hra v 2 častiach
W. A. Mozart: ČAROVNÁ FLAUTA Opera v 2 dejstvách	19,00 hod. Séria „D“	Piatok 1. decembra	P. Presses – U. Becher: BOCKERER Tragifarska v 2 častiach	19,00 hod.	10,00 hod. ver. gen. Ch. Hampton: „NEBEZPEČNÉ VZŤAHY“ Ch. Hampton: Pôdpremiera
P. I. Čajkovskij: LABUTIE JAZERO Balet v 3 dejstvách	19,00 hod. Predplátne neplati	Šobota 2. decembra	A. N. Ostrovskij: VÝNOŠNÉ MIESTO Komédia v 2 častiach	19,00 hod.	Ch. Hampton: Premiera NEBEZPEČNÉ VZŤAHY Hra v 2 častiach
NEHRÁ SA	NEHRÁ SA!	Nedela 3. decembra	J. Jilek: POPOLUŠKA A PRINC Nevhodné pre deti rozprávková hra v 2 častiach do 4 rokov	10,30 hod.	Ch. Hampton: Premiera NEBEZPEČNÉ VZŤAHY Hra v 2 častiach
NEHRÁ SA	NEŽNA!	Pondelok 4. decembra	J. Jilek: POPOLUŠKA A PRINC Nevhodné pre deti rozprávková hra v 2 častiach do 4 rokov	15,00 hod.	NEHRÁ SA
NEHRÁ SA	REVOLÚCIA	Útorko 5. decembra	A. S. Gribojedov: ÚTRAPY Z ROZUMU Hra v 2 častiach	19,00 hod. Séria „M“	P. Karvaš: ZADNÝ VCHOD ešte ROZKOŠ PO POLNOCI Komédia v 2 častiach
J. Strauss: NETOPIER Balet v 2 častiach	19,00 hod. Predplátne neplati	Streda 6. decembra	B. Brecht: DOBRY ČLOVEK ZO SEČUANU Hra v 2 častiach	19,00 hod.	A. Strindberg: SLEČNA JÚLIA Tragedia
F. Čilea: ADRIANA LECOUVREUR Opera v 4 dejstvách	19,00 hod. Séria „H“	Štvrtok 7. decembra	F. M. Dostojevskij: B E S I Hra v 2 častiach	Predpremiera 19,00 hod.	Ch. Hampton: Premiera NEBEZPEČNÉ VZŤAHY Hra v 2 častiach
Ch. Gounod: FAUST A MARGARÉTA Opera v 2 častiach vo francúzskom jazyku	19,00 hod. Séria „K“	Piatok 8. decembra	10,00 hod. ver. gen. F. M. Dostojevskij: B E S I F. M. Dostojevskij: Predpremiera 19,00 hod. Hra v 2 častiach	Predpremiera 19,00 hod.	Ch. Hampton: Premiera NEBEZPEČNÉ VZŤAHY Hra v 2 častiach
F. Šubert: NARODIL SA CHROBÁČIK Balet v 2 častiach	19,00 hod. Predplátne neplati	Šobota 9. decembra	F. M. Dostojevskij: B E S I Hra v 2 častiach	Premiera 19,00 hod.	Ch. Hampton: Premiera NEBEZPEČNÉ VZŤAHY Hra v 2 častiach
E. Suščin: KRUTNÁVA Slávnostná predstavenie v 6 obrazoch K 40. výročiu premiéry	19,00 hod. Predplátne neplati	Nedela 10. decembra	NEHRÁ SA	19,00 hod.	P. O. Egipci: ZO ŽIVOTA DAŽDOVIK Nevhodné pre mládež do 18 rokov
A. Dvořák: RUSÁLKA Opera v 3 dejstvách českým jazyku	19,00 hod. Predplátne neplati	Pondelok 11. decembra	Divadlo pre mládež Lubľana – SFRJ SEHEREZADA	19,00 hod.	NEHRÁ SA
P. I. Čajkovskij: PIKOVÁ DAMA Opera v 3 dejstvách v ruskom jazyku	19,00 hod. Séria „B“	Útorko 12. decembra	TELEVISIONŤE ŽIVOTOPISNÉ PRÁDILNICH A MLÁDEŽNÉ A ZAPADNÝ OUVĚŘENÝ KRAJKA PŘI PŘEBLÍŽENÍ LUXOVĚNA MĚSIAČ Z ROZUMU KATELSTVA 16,00–17,00 hod.	19,00 hod.	W. S. Maugham: SLEČNA JÚLIA Hra v 3 dejstvách
LUX ET REQUIEM Tančové divadlo v 2 častiach	19,00 hod. Predplátne neplati	Streda 13. decembra	NEHRÁ SA	19,00 hod.	A. Strindberg: SLEČNA JÚLIA Hra v 3 dejstvách Nevhodné pre mládež do 18 rokov

Nehrá sa

Riaditelia SND – Miloš Pietor, Ivan Petrovický, Ján Kákoš, Ivan Turzo a Ivan Teren na výstave Ladislava Vychodila v SNG pri príležitosti 70. výročia SND, 1990

Nitrianske obdobie Ivana Petrovického 1990-1993

JUBILUJTE!

Pocit z dobre vykonanej práce patrí medzi najkrajšie pocity a nazdávam sa, že Vy, ktorí vytvárate umelecký profil Vášho divadla dnes, máte plné právo oslavovať jeho desiate výročie.

Stál som pri kolíske Vášho divadla a toto novorodiatko prišlo na svet veľmi choré. Také choré, že sme sa oň po niekoľko rokov obávali. Krajové divadlo v Nitre bolo v poradí posledným divadlom, ktoré sme zakladali. Bolo by vari lepšie bývalo, počkať s jeho založením aspoň o jeden rok. Nemali sme totiž hercov, ktorí by boli vytvorili základ a ktorí by boli umeleckou zárukou.

Do novozaloženého divadla prišlo niekoľko členov problematických umeleckých hodnôt. Dôsledky sa prejavili jednak v oblasti repertoáru – výberom často nevhodných hier, – ale predovšetkým v umeleckej interpretácii, ktorej úroveň nedosahovala často ani priemer.

Pri súkromnokapitalistickom systéme by sa bolo toto divadlo zatvorilo. (Veď prvý slovenský profesionálny súbor, založený v roku 1921, ktorý mal podstatne vyššiu umeleckú úroveň, bol rozpustený po jednoročnej úspešnej činnosti len preto, že nebol hospodársky sebestačný.)

No v našom zriadení sa kultúrne ustanovizne nelikvidujú, ale rozmnožujú a prehľbujú.

Krajovému divadlu v Nitre bola poskytnutá umelecká pomoc tak, že dva ročníky absolventov Vysokiej školy múzických umení a to riaditeľ, herci, režiséri, dramaturg a scénograf odišli do Vášho divadla.

Ste divadlom, v ktorom je popri umelcoch z radov ochotníkov sústredený najväčší počet odborne školených umelcov.

Pomoc školy Vášmu divadlu sa hneď prejavila. Umelecká úroveň sa podstatne zvýšila a zmenila kurz aj repertoárová politika.

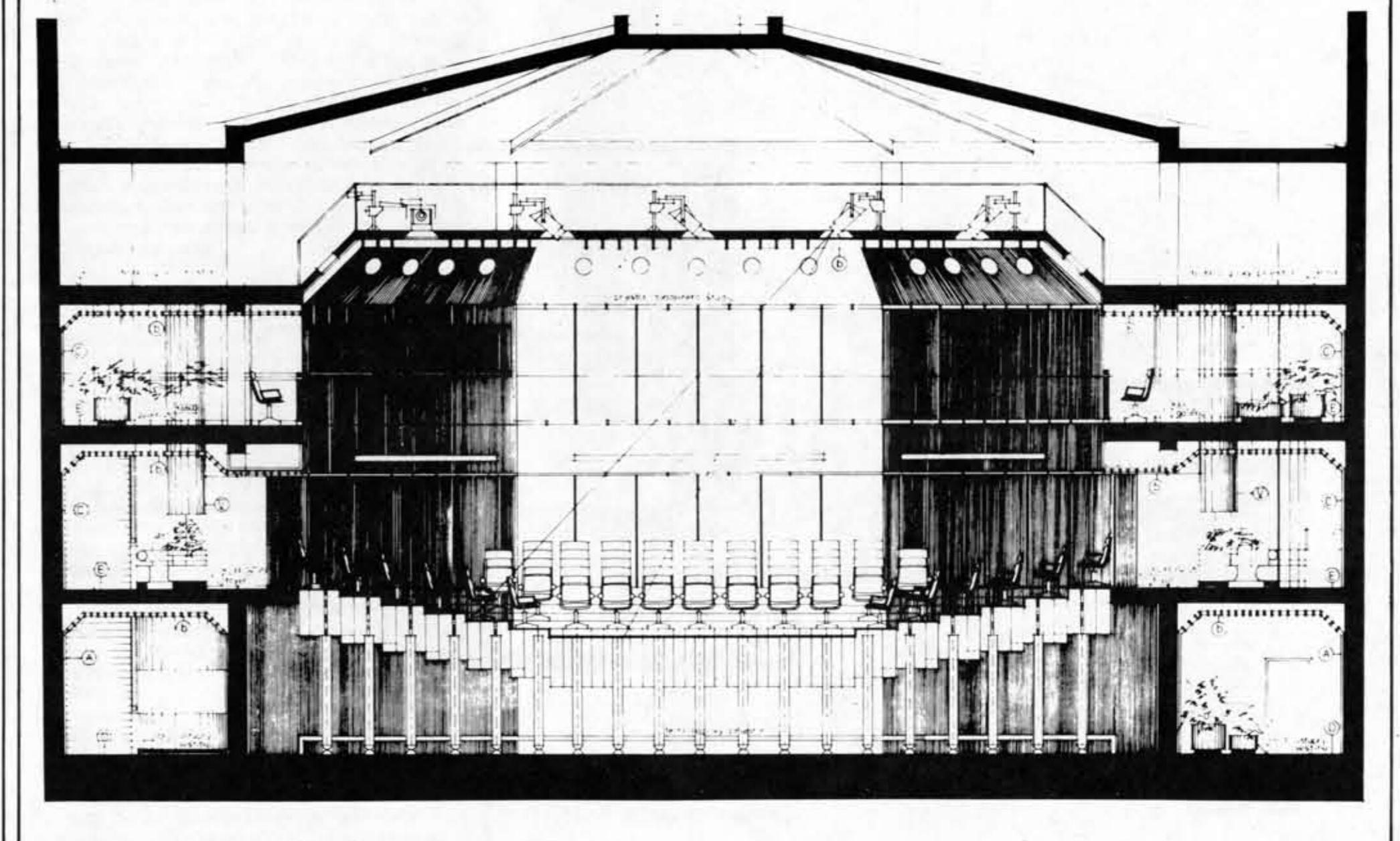
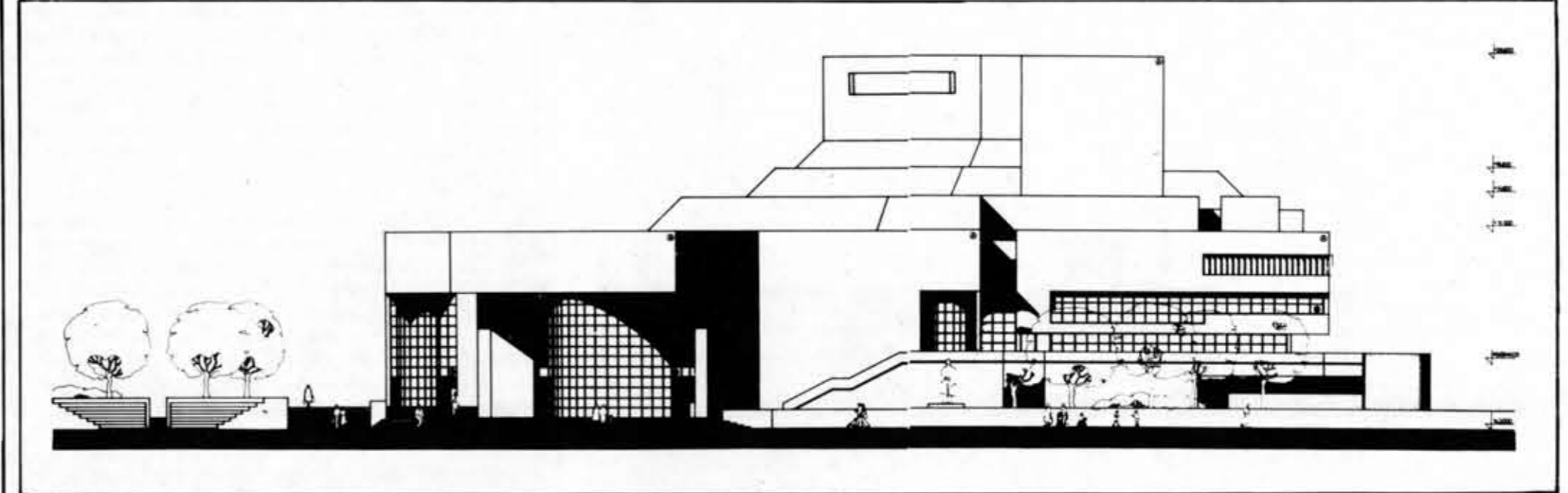
Vyrástli ste a stali ste sa schopní riešiť aj závažné umelecké problémy.

Jubilujte! Príhovor Andreja Bagara pri príležitosti 10. výročia založenia Krajového divadla Nitra, 1959

DRAMATURGICKÝ VÝBER Z REPERTOÁRU DIVADLA DAB v rokoch 1991 – 1993

1. P. Zvon
TANEC NAD PLAČOM, 5. 10. 1991
r K. Spišák
sv M. Ferencik, kv L. Obuchová
2. I. Stodola
ČAJ U PÁNA SENÁTORA, 26. 10. 1991
r K. Spišák
sv F. Perger, kv L. Obuchová
3. W. Shakespeare
KROTENIE ČERTICE, 15. 2. 1992
r J. Prázmári
sv J. Zavarský, kv N. Šimunová
4. F. Crommelynck
VEL'KOLEPÝ PAROHÁČ, 11. 4. 1992
r R. Polák
sv A. Votava, kv P. Čanecký
5. J. Hollý
GELO SEBECHLEBSKÝ, 19. 9. 1992
r L. Majera
sv F. Perger, kv P. Čanecký
6. A. Musset
S LÁSKOU SA NERADNO ZAHRÁVAŤ, 13. 11. 1992
r M. Kákoš
sv F. Perger, kv M. Pietor ml.
7. Elena Petrovická a Ivan Petrovický
PRSTEŇ A RUŽA, 20. 11. 1992
r I. Petrovický
sv, kv F. Lipták
8. A. Miller
SALEMSKÉ BOSORKY, 13. 2. 1993
r E. Gürtler
sv M. Matejka, kv E. Jakubisová
9. V. Dyk – E. F. Burian
KRYSIAR, 17. 4. 1993
r A. Šulík
sv P. Hurta, F. Lipták, kv J. Lisová-Sommerová
10. G. B. Shaw
PYGMALION, 26. 6. 1993
r K. Spišák
sv F. Perger, kv J. Lisová-Sommerová

7 mladých hercov prijatých v divadelnej sezóne 1992/1993
Jozef Domankoš, Ivo Hlaváček, Marián Labuda ml.,
Marcel Nemeč, Bibiana Ondrejková, Roman Pomajbo,
Martin Vítek

Architektonický návrh Ing. arch. Juraja Hlavicu, Ing. arch. Máriusa Žitňanského, Ing. arch. Štefanie Rosincovej, 1981 – 1983

Dobrý večer!

Vítajte v našom novom divadle, vážení návštevníci. Stávate sa svedkami významnej udalosti nielen v živote nášho mesta, ale celého Slovenska. Odjakživa bolo temer nadľudskou úlohou postaviť na Slovensku nové divadelné budovy. Vybudovali sme obrovské fabriky a hydroelektrárne, veľké betónové sídliská, nešetřili sme peniazmi na zbrojenie, našli sa peniaze pre celú armádu úradníkov byrokratických aparátov - to všetko bolo dôležitejšie ako nové divadelné budovy. Zahanbení a pokorení sme čítali správy o desiatkach a desiatkach nových divadiel, ktoré po roku 1945 rástli ako huby po daždi v celej Európe. Svedčili o kultúrnej vyspelosti národov, o tom, že divadlo ako umelecká inštitúcia malo pre ich duchovný život základný význam. Už dvadsiťročný výber z repertoáru divadla malo poznaním, so svojim konaním. Divadlo potrebujú ľudia, ktorí o sebe a o svojom živote premýšľajú, ktorí chcú poučiť a ktorí hľadajú do budúcnosti. Preto ho potrebujeme aj my a preto divadlo bude trvať do tých čias, kým sa nájdú na svete ľudia, ochotní divadlo navštevovať.

Na výstavbe budovy, v ktorej sa stretávame má zaslúhy mnoho obetavých, rozumných a statočných ľudí. A ja som rád, že toto - v poradí druhé nové slovenské divadlo sa otvára práve v meste, ktoré je tak úzko spojené s najstaršou históriou nášho národa. Koncepcia divadelnej budovy je poplatná dobe, v ktorej vznikala. Divadlo je však vystrojené modernou technikou a stále nemálo peňazí. Budme preto ľuďmi, ktorí sa o ňu zaslúžili vďaka napíňme ho veľkým záujmom o posolstvo dramatikov, ktoré vám budú z jeho dosák tichočiť naši herci.

Prajem vám príjemný tento - aj všetky ďalšie večery.

Ivan Petrovický, riaditeľ

18. 9. 1992 – slávnostný prejav riaditeľa DAB

Budova Divadla Andreja Bagara v Nitre, 1992

Divadelné réžie Ivana Petrovického na slovenských profesionálnych javiskách

Divadlo Jozefa Gregora Tajovského vo Zvolene

28. 09. 1957	Ilja Prachař	Intermezzo	Emil Paulovič
11. 06. 1958	Carlo Goldoni	Klamár Lelio	M. Kraviansky a. h.
13. 09. 1958	Marc Gilbert Savuajon	Nočný poplach	Emil Paulovič

Armádne divadlo Slovenského národného povstania v Martine

30. 05. 1959	Peter Karvaš	Polnočná omša	M. Kraviansky a. h.
28. 11. 1959	Pierre-Augustin Caron de Beaumarchais	Figarova svadba	J. Zbořil a. h., M. Kuklová a. h.
23. 04. 1960	Magda Matuščíková	Kristín	M. Hložek, G. Matisová

Divadlo Slovenského národného povstania v Martine

20. 10. 1960	Can O' Harris (Robert Vrchota)	Arabské ballabile	M. Hložek, I. Schanerová a. h.
31. 12. 1960	Marin Držić	Sváko Majore	M. Hložek, G. Matisová
06. 05. 1961	Nikolaj Fiodorovič Pogodin	Aristokrati	O. Opršal a. h., M. Hložek
24. 06. 1961	Tennessee Williams	Sklenený zverinec	M. Hložek, G. Matisová
04. 11. 1961	Bertolt Brecht	Žobrčka opera	O. Opršal a. h.
09. 06. 1962	Vítězslav Nezval	Manon Lescaut	O. Opršal a. h., G. Matisová
28. 09. 1962	Molière	Lakomec	O. Opršal a. h.
23. 03. 1963	William Shakespeare	Komédia omylov	O. Opršal a. h. O. Dimitrovová a. h.
19. 06. 1963	Endre Vészi	Posledné dobrodružstvo	
17. 01. 1964	Alejandro Casona	dona Quijota	O. Opršal a. h.
28. 03. 1964	William Shakespeare	Samovraždy	
14. 11. 1964	Jules Romains	na jar zakázané	O. Opršal a. h., G. Matisová
23. 01. 1965	Michail Jurievič Lermontov	Julius Caesar	M. Hložek, G. Matisová
19. 06. 1965	William Inge	Doktor Knock alebo	
17. 10. 1965	Arthur Watkyn – Ernest Dudley	Truimf medicíny	O. Opršal a. h., G. Matisová
29. 01. 1966	Alexander Vasilievič Suchovo-Kobylin	Maškaráda	M. Hložek, G. Matisová
09. 04. 1966	William Faulkner – Albert Camus	Autobusová zastávka	M. Hložek, G. Matisová
23. 10. 1966	Marie Holková	Večer príde vrah	O. Opršal a. h., G. Matisová
10. 12. 1966	Edvard Radzinskij	Krečinskij sa žení	O. Opršal a. h.
22. 04. 1967	Arthur Miller	Requiem za mnišku	M. Hložek, G. Matisová
17. 06. 1967	William Shakespeare	Popoluška	M. Hložek, G. Matisová
09. 09. 1967	Ján Chalupka	Ešte raz o láske	O. Opršal a. h., G. Matisová
28. 04. 1968	Tennessee Williams	Smrť obchodného	
14. 12. 1968	Pavol Országh Hviezdoslav	cestujúceho	M. Hložek, G. Matisová
31. 01. 1969	Robert Merle	Mnoho kriku pre nič	O. Opršal a. h., G. Matisová
26. 04. 1969	Carlo Goldoni	Štyri svadby	
26. 06. 1969	Scéna Žilina - Arthur Watkyn	na jednom pohrebe	O. Opršal a. h., G. Matisová
21. 03. 1970	Mary Chaseová	Noc s leguánom	M. Hložek, G. Matisová
15. 05. 1970	Gerhart Hauptmann	Herodes a Herodias	Jozef Ciller
11. 09. 1970	Nikolaj Fiodorovič Pogodin	Ženy v parlamente	O. Opršal a. h., G. Matisová
24. 10. 1970	Juraj Váh	Prefíkaná vdova	O. Opršal a. h., G. Matisová
30. 01. 1971	Tennessee Williams	Kto zavraždil Annu ...?	J. Ciller, G. Matisová
15. 10. 1971	Július Barč-Ivan	Môj priateľ Harvey	M. Hložek, G. Matisová
21. 01. 1972	Edmond Rostand	Pred západom slnka	J. Ciller, G. Matisová
19. 05. 1972	Agnieszka Osiecka	Aristokrati	O. Opršal a. h., G. Matisová
30. 03. 1973	Molière	Nočná eskorta	M. Hložek, G. Matisová
14. 09. 1973	Cezar S. Solodar	Zostupujúci Orfeus	M. Hložek, G. Matisová
25. 01. 1974	William Shakespeare	Matka	M. Hložek, G. Matisová
15. 03. 1974	Ardi Lijves	Cyrano z Bergeracu	J. Ciller, G. Matisová
28. 08. 1974	Ján Kákoš	Snáď je to láska ...	
28. 09. 1974	Sergej Vladimirovič Michalkov	(Chuť na čerešne)	M. Hložek, G. Matisová
		Tartuffe	M. Hložek, G. Matisová
		Orgovánový sad	O. Opršal a. h., G. Matisová
		Hamlet	M. Hložek, G. Matisová
		Infarkt	J. Ciller, G. Matisová
		Dom	
		pre najmladšieho syna	O. Opršal a. h., G. Matisová
		Zajko Chvastúň	M. Hložek, G. Matisová

10. 01. 1975	Jean Anouilh		
15. 03. 1975	Juraj Váh		
24. 10. 1975	Paul Zindel		
19. 03. 1976	John Webster		
10. 10. 1976	Ivan Galanda		
01. 04. 1977	Georges Feydeau		
23. 09. 1977	Maxim Gorkij		
21. 04. 1978	Robert Bolt		
02. 06. 1978	Peter Ševčovič		
19. 01. 1979	Bertolt Brecht		
30. 03. 1979	Titus Maccius Plautus		
19. 09. 1980	Molière		
28. 11. 1980	Antonín Máša Alexander Sergejevič Turgenev		

06. 02. 1981	Ján Solovič	Zurvalec	J. Ciller, M. Cillerová, a. h.
12. 04. 1981	Aristofanes	Právo na omyl	J. Ciller, G. Matisová
12. 03. 1982	Peter Shaffer	Lysistrata	J. Ciller, M. Cillerová a. h.
05. 02. 1983	Denis Diderot – Evald Schorm	Amadeus	J. Ciller, M. Cillerová a. h.
15. 04. 1983	Ján Solovič	Jakub fatalista	J. Ciller, M. Hafshal a. h.
26. 11. 1983	Anton Pavlovič Čechov	Kráľovná noci v kamennom mori	J. Fábry, G. Matisová
07. 04. 1984	Ján Solovič	Ujo Váňa	J. Ciller, M. Cillerová
02. 03. 1985	Dale Wasserman	Zvon bez veže	J. Fábry, M. Cillerová
23. 11. 1985	Michael Frayn	Eniki, beniki ...	J. Ciller, M. Cillerová
27. 03. 1987	Maxim Gorkij	Sardinky na scénu, prosím ... Rodinné scény (Zvykovoci)	J. Valek, M. Cillerová J. Ciller, M. Cillerová

Hostujúce divadelné réžie Ivana Petrovického

Divadlo Petra Jilemnického v Žiline

30. 12. 1959	Peter Karvaš	Ľudia z našej ulice	J. Zbořil a. h., I. Schanerová a. h.
--------------	--------------	---------------------	--------------------------------------

Divadlo Jozefa Gregora Tajovského vo Zvolene

07. 02. 1959	Klára Fehér	Nie sme anjeli	Emil Paulovič
17. 05. 1964	Jozef Gregor Tajovský	Ženský zákon	O. Opršal a. h.
13. 03. 1965	Július Barč-Ivan	Matka	M. Čech, G. Matisová a. h.
28. 05. 1966	John Patrick	Slečna Opala a vrahovia	O. Opršal a. h., M. Čech
06. 01. 1968	Jack Popplewell	Pani Piperová zasahuje	M. Čech
02. 04. 1971	László Németh	Papučoví hrdina	M. Čech
03. 12. 1993	Georges Feydeau	Taká ženská na krku	O. Opršal a. h., K. Bielíková a. h.

Krajské divadlo v Spišskej Novej Vsi

18. 09. 1960	Alexander Nikolajevič Ostrovskij	Bankrot	J. Zbořil a. h., M. Radvániová a. h.
--------------	----------------------------------	---------	--------------------------------------

Divadlo Jonáša Záborského v Prešove – činohra

23. 03. 1962	Oldřich Daněk	Svadba sobášneho podvodníka	O. Opršal a. h., O. Dimitrovová
--------------	---------------	-----------------------------	---------------------------------

Divadlo Jonáša Záborského v Prešove - spevohra

02. 11. 1962	Viktor Nikolajevič Semjonov	Volžanočka	A. Dimitrov, O. Dimitrovová
--------------	-----------------------------	------------	-----------------------------

Krajské divadlo v Trnave

24. 01. 1963	William Congrève	Láska za lásku	E. Paulovič, A. Thurza
--------------	------------------	----------------	------------------------

Štátne divadlo v Košiciach

15. 11. 1969	Peter Shaffer	Čierna komédia	L. Hupka a. h., G. Matisová a. h.
--------------	---------------	----------------	-----------------------------------

Nová scéna v Bratislave

09. 09. 1987	Michael Frayn	Sardinky na scénu, prosím ...	Miloš Pietor ml.
--------------	---------------	-------------------------------	------------------